

La Mascota

Més de 5.000 persones visiten la desena exposició internacional canina de Girona

Laura Marín, Girona

Una elevada participació, molt bon nivell i un millor ambient van ser les característiques principals de la X Exposició Internacional Canina de Girona. Amb més de 1.200 gossos participants d'arreu d'Espanya i d'Europa –sobretot francesos, italians i alemanys–, la fira celebrada el passat cap de setmana va congrega més de 5.000 persones que van anar desfilant, amb gossos o sense ells, al llarg dels dos dies que va durar l'Exposició. «Valorem molt positivament aquesta edició, que ens consolida com la segona exposició més important d'Espanya», explica Agustí Tonietti, secretari de l'Associació Canina Unió Cínfila de Catalunya (Acucc) a Girona.

La Gran Exposició Internacional Canina de Girona, més coneguda com a Expocanina, es va dividir en dos dies i, a més de les competicions oficials, va comptar amb dues monogràfiques que van servir per completar el programa. La primera va ser dissabte a la tarda, amb un concurs de boxers i la segona amb terriers. Ambdues eren proves puntuables per al Campionat d'Espanya d'aquestes races.

Pel que fa a l'Expocanina, les competicions es van dividir en diferents nivells. Així, primer competien els gossos per races. «Aquesta part és normalment la que més interessa als jutges i als professionals perquè es tria al millor gos d'una raça concreta», explica Tonietti. A continuació, es van constituir els podis per grups –es divideixen en deu grups per tipologia de gos, funció, etc.– i, al final de tot, «més per al públic general i com a xou», es va triar el «best of show», el gos de gossos, el millor ca de l'Exposició. «No obstant, hi ha un guanyador global, un altre de cadells, una final de parelles i una altra de grups de cria», co-

«Aquesta edició ens consolida com una de les millors exposicions de gossos d'Espanya». Així valoren els organitzadors l'Expocanina que el passat cap de setmana va celebrar-se al recinte firal, al qual van apropar-se cans i propietaris d'arreu d'Europa.

ANIOL RESCLOSA

UN PÒDIUM. Primer per races, després per grups i, per últim el millor gos de tota l'Exposició.

ANIOL RESCLOSA

LA MOSTRA. Les propietàries ensenyen els gossos als àrbitres.

menta el secretari de l'Acucc. En la final de parelles els gossos han de ser de la mateixa raça i en les de cria, com a mínim han de participar tres gossos del mateix criador i de la mateixa raça. No obstant, a més de la participació, tant nacional com internacional, des de l'Acucc es destaca el nivell i la qualitat dels gossos de races espanyoles. «Fins i tot el jutge d'aquesta categoria va dir, a micro obert i abans de donar la puntuació, que mai havia vist un ring amb tanta qualitat», comenta Tonietti, qui afegeix que aquest jutge porta molts anys a la professió i

En aquesta edició han participat prop de 1.200 gossos, que es van dividir en deu grups segons la tipologia

Un dels jutges va destacar la qualitat dels cans de races espanyoles que van presentar-se a concurs

El Palau de Fires va convertir-se durant dos dies en una «gossera» amb perruqueria i estètica incloses

ha presidit molts jurats d'aquest tipus.

Més enllà de les competicions oficials i els concursos, Expocanina ofería tot un espectacle per als visitants que es van apropar a visitar-la. Races diferents, gossos ben cuidats, sessions de perruqueria i estètica canina, cadells «juganers», amos passejant o entrenant amb exemplars de pèl brillant i característiques fora del que es veu cada dia pel carrer.

Tot un espectacle per disfrutar del món animal d'una manera diferent.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLÒGUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

ENTREVISTA **Àlex Paola** ENTRENADOR D'AGILITY

«El més important és que el gos gaudeixi»

Laura Marín, Girona
Àlex Paola i la seva gossa Kira són els únics representants gironins que participen en campionats nacionals i internacionals d'Agility. Des del Club d'agility Castelló d'Empúries, aquesta caniche toy i el seu ensinistrador van ser reconeguts com el tercer equip més ràpid i àgil del món al completar un circuit de la categoria mini. Tot i que a Màlaga no van poder puntuar, continuen lluitant per fer-se un lloc en el Campionat del Món.

-Com definiria l'agility des del seu punt de vista?

-L'agility és un esport encara molt poc conegut arreu de l'Estat espanyol. La pista reglamentaria és de 20 per 40 metres quadrats i els obstacles estan fets tots amb un reglament fet per la Federació Internacional. Hi ha rampes, passarel·les, salts, tubs, eslàloms, taules i una sèrie d'aparells que es van repintant en totes les competicions. A cada competició hi ha dues mànagues, una d'agility i una altra de *jumping*. L'agility té zones de contacte i el *jumping* no perquè aquest últim és més de velocitat. El recorregut exacte no el sap ningú abans de començar ja que és el jutge el que el decideix. El gos que menys penalitzacions té i més ràpid fa les dues mànagues és el guanyador.

-Com va descobrir l'agility?

-Un company em va regalar el meu estimat pastor alemany Tyson i vam decidir portar-lo a una escola de gossos. Allà feien agility i tant a en Tyson com a mi ens va agradar molt i de seguida vam començar a practicar.

-Què és el que més el va atraure?

-El més important era que en Tyson gaudia, s'ho passava «bomba» practicant agility i que era una manera de desfegar el gos.

-Quan fa que s'hi dedica?

-Ja fa nou anys.

-Com és la relació amo-gos?

-Ha de ser una relació molt bona. El gos mai ha de tenir por del seu entrenador i sempre ha de sentir-s'hi segur.

-Com és l'entrenament? S'entrena cada dia?

-Quan el gos és un cadell l'entrenament és diari però quan ja portes un nivell tan alt com el que té la Kira, amb dos dies a la setmana és suficient.

ALEX PAOLA

CAMPIONAT DEL MÓN. La Kira i l'Àlex durant un dels circuits d'agility.

ALEX PAOLA

COMPETICIÓ PER EQUIPS. A Valladolid van quedar tercers.

-Davant d'un circuit, com es decideix la tàctica?

-En un circuit sempre has de mirar d'agafar la part més fàcil. El més important és deixar-li al gos tot molt clar.

-Quin és l'obstacle més complicat?

-Per a nosaltres n'hi ha dos: l'eslàlom i el balanci.

-I el que a vosaltres us agrada més?

El que més ens agrada són els del *jumping*.

-Fer front a un campionat i més sabent que és l'únic de la seva província pot ser una mica complicat... com ho han preparat?

-El preparament per al Campionat del Món va ser diferent al que fem durant tot l'any. Vam estar tres mesos anant a entrenar a la platja d'Empuriabrava perquè la Kira agafés més potència de musculació i velocitat. D'altra banda, ser el primer de la demarcació és un orgull per a mi.

-Utilitza sistemes de premis i càstigs amb el teu gos?

-Jo faig servir el premi frankfurt perquè a la Kira li encanten, tant si ho fa bé com si no.

-En quina situació està aquest esport a Girona?

-A Girona l'únic club reconegut per la Reial Societat Canina (que

«El preparament per al campionat el vam fer a la platja perquè la Kira millorés la potència i la velocitat»

«Ser el primer equip de les comarques gironines a participar en una prova mundial és un orgull per a mi»

només acull gossos amb pedigrí) és el nostre de Castelló d'Empúries. Hi han més clubs però no estan a la canina d'Espanya.

-Per últim, expliqui'ns alguna curiositat...

-Bé, una curiositat és la mateixa Kira amb la que competeixo perquè és la gossa d'uns veïns molt amics nostres. L'any 2004 vam ser subcampions d'Espanya i aquest any som tercers del món per equips. En el Campionat del Món vam quedar tercers. Vam quedar només a 36 centèsimes de segon de ser campions del món.

Medi Ambient aprova el Programa de Cria en Captivitat del gall salvatge cantàbric

DdeG, Saragossa
La Conferència Sectorial del Medi Ambient, presidida per Cristina Narbona, va aprovar dilluns passat a Saragossa el Programa de Cria en Captivitat del gall salvatge cantàbric, animal classificat com en perill d'extinció pel catàleg Nacional d'Espècies Amenacades. Aquest programa de conservació s'inclou dins de l'Estratègia Nacional de Conservació d'aquest animal aprovada l'any 2004. Actualment, els tècnics consideren que, com a màxim, es poden trobar uns 500 o 600 exemplars de gall salvatge cantàbric en el seu hàbitat natural que es distribueix al llarg de tota la serralada cantàbrica, des dels Ancaes de Lugofins a l'occident de Cantàbria. Totes les actuacions del Programa de Cria han de contribuir a l'objectiu prioritari de l'Estratègia Nacional que és reduir l'actual grau d'amenaça de la població de gall salvatge cantàbric i assegurar la conservació a llarg termini. A més, compten amb intentar reintroduir l'espècie en àrees on s'hagi extingit recentment.

El propietari d'un zoo traficava amb espècies protegides

Efe/DdeG, Madrid
El propietari d'un centre zoològic de la localitat madrilenya d'Aranjuez va ser imputat per fer contraban amb espècies protegides, després d'un investigació que va permetre a la Guàrdia Civil localitzar en el seu negoci un puma, un tigre i un ximpanzé sense els pertinents certificats. Agents del Servei de Protecció de la Naturalesa van trobar també al centre una cérvola, dos llops, tres guineus i diversos mullons autòctons, dels quals l'imputat, un espanyol de 58 anys, no va poder acreditar la seva procedència legal, segons va informar la Guàrdia Civil. Les espècies protegides van ser intervingudes i estava previst dipositar-les en algun safari.

"BEN AVIAT ENS TROBAREU AL c/JOAQUIM VAYREDA DE GIRONA"

"ABANS ENS VEUREM A LA FIRA DE MOSTRES"

LA GÀBIA

Ocelleria

Nucli zoològic n° G2500106

C/Torras i Bages, 41 - 17190 Salt

Tel. 972 23 70 23 - info@lagabia.org

www.lagabia.org

APAP

APAP

La protectora de Tossa de Mar ofereix als animals espai, alimentació, atenció mèdica i molta estima. Segurament per això, i perquè els seus propietaris dediquen als animals el 100% del seu temps, els més de 400 gossos i gats que hi viuen presenten un aspecte saludable, molt sociable i, sobretot, una energia que sembla no acabar-se mai.

Una vida dedicada a la cura dels animals

LAURA MARÍN

LAURA MARÍN

LAURA MARÍN

LAURA MARÍN

LAURA MARÍN

LAURA MARÍN

Si te'l trobes, truca al 112

www.cram.es

El Centre d'Acollida de Tossa de Mar potencia l'adopció d'animals abandonats

La meitat de gossos i gats recollits l'any passat a la comarca han trobat propietaris

L. Marín, Tossa de Mar
Un dels principals problemes de les gosses i centres d'acollida d'animals d'arreu de Catalunya és la saturació. El número d'abandonaments augmenta any rere any i les instal·lacions d'aquestes entitats es queden petites. A més, la nova llei, que entrarà en vigor l'1 de gener de 2007, prohibeix eutanasiar els animals, una solució satisfactòria per als animals que obliga els centres a plantejar-se altres sortides per tal de no amuntegar els gossos i gats que els arriben. En aquest sentit, el Centre d'Acollida d'Animals (CAAS) de Tossa de Mar ha optat per potenciar l'adopció d'animals.

Així, el centre «té les portes obertes perquè tothom que vulgui un gos pugui venir a buscar-lo», explica Miguel García, tècnic de Medi Ambient del Consell Comarcal de la Selva i responsable de la gossera. El CAAS, que té servei de recollida a la zona de la Selva, agafa gossos i gats (l'any 2005 es van recollir 941 animals) abandonats i els porta a les seves instal·lacions, molt a prop del parc de Sa Riera. Allà els tenen 20 dies –que marca la llei– per veure si els propietaris

CENTRE D'ACOLLIDA. Les instal·lacions del parc de Sa Riera de Tossa.

s'acosten a recollir-lo. Un cop passat aquest període, s'esterilitzen els animals i es disposen per a l'adopció. Els interessats a adquirir un gos o un gat, poden

acostar-se fins al CAAS perquè li expliquin quines races tenen, el caràcter de l'animal, l'historial, etc. i fins i tot poden treure a passejar el gos, donar-li de

menjar, tractar-lo, etc. per veure si s'avenen. Una altra opció per adoptar un animal és fer-ho a partir de la web, on surten totes les dades de cada gos i gat.

LAURA MARÍN

A més, tots els animals surten del centre amb el xip identificatiu. Si es tracta de cadells, la gossera ofereix la possibilitat que els propietaris el portin quan tenen l'edat indicada per implantar-li aquest xip.

El tècnic de Medi Ambient del Consell Comarcal explica que l'any 2005 es va superar el rècord d'adopcions, amb un total de 418. «A més, tenim convenis amb protectores d'Alemanya que quan nosaltres ens trobem molt saturats, s'emporten els gossos perquè siguin adoptats allà», afegeix Miguel García. Així, un 37 per cent d'adopcions van ser fetes per ciutadans de la Selva i un 22 per cent van anar fora de Catalunya.

«El problema és que encara hi ha molta gent que ens veu com els dolents de la pel·lícula», comenta García, qui assegura que al CAAS fa pràcticament un any que no s'eutanasi cap animal. «Però aquest és l'espai que tenim i fem el que podem per tenir els animals en les millors condicions. El problema és que la gent no entén que si estan aquí és perquè ells els abandonen», afegeix. Les dades del centre indiquen que tan sols un 20 per cent dels gossos són recollits pels seus propietaris i que la majoria no porten xip ni cap altre tipus d'identificació.

El CAAS, a més, potencia campanyes de sensibilització, com la tinença responsable, el no a l'abandonament, o la conscienciació dels joves amb visites i cursos a les escoles.

Unes 140 persones participen en el sopar benèfic de Lloret

El grup Nit i Dia va amenitzar l'acte en el qual, a més, es van sortejar una vuitantena de regals que van servir per recaptar més fons.

L. Marín, Lloret de Mar
El sopar benèfic a favor de la Protectora d'Animals de Tossa de Mar va reunir dissabte al vespre prop de 140 persones. A més del sopar hi va haver ball amb el grup Nit i Dia i sorteig de regals. Els responsables del centre, Miguel Àngel Cruz i Isabel Garriga, van agrair als presents la seva col·laboració i l'organitzadora de l'acte, Ramona Sauthier, va explicar que «tot va anar perfecte, a la gent li va agradar molt i van participar de tot, per la qual cosa l'any que ve podríem repetir l'experiència».

A més, Sauthier va elogiar el tracte de l'hotel Guitart Montreyy, qui va convidar els presents a un pastís d'aniversari per

celebrar el segon aniversari d'aquest sopar solidari. Després es va fer el sorteig dels prop de 80 regals que botiguers, organitzacions i altres entitats van cedir per recaptar diners per la causa.

Entre els participants es trobaven alguns regidors de l'Ajuntament de Lloret de Mar, que també va participar en l'organització.

La protectora de Tossa de Mar és un centre privat que acull animals abandonats, intentant aconseguir que siguin adoptats, sobretot amb convenis amb països com Alemanya o el Regne Unit. Actualment el centre compta amb més de 500 gossos i gats.

MARIA COMA

SOPAR. Els col·laboradors de la Protectora de Tossa van organitzar un acte per recaptar fons.

Centre veterinari totes les tardes

LA GÀBIA
Ocelleria

Nació: 2003/04/14

C/ Joaquim Vayreda 15-18 - Girona

Tlf. 972 23 70 23 - info@lagabia.org

www.lagabia.org

Disposem de cucs de seda

Disposem de coloms blancs per a celebracions

La Mascota

ENTREVISTA | **María Azkargorta** | DIRECTORA GERENT DE LA FUNDACIÓ AFFINITY

«És necessari treballar l'educació dels propietaris»

■ María Azkargorta havia treballat a la companyia Affinity fins el passat any 2005, quan es va convertir en la directora gerent de la Fundació, en substitució de Dolors Torné, qui va ocupar el càrrec durant els 14 anys anteriors.

FUNDACIÓ AFFINITY

AZKARGORTA. La directora de la Fundació en la presentació del 19è estudi.

Laura Marín, Girona.
-La Fundació Affinity és una entitat que es dedica a la protecció i integració dels animals de companyia a la societat. Podria explicar breument quin és el seu funcionament i la seva filosofia?
-La Fundació es va crear l'any 1987 i la missió des d'aleshores ha estat la de promoure el paper dels animals de companyia a la societat. Principalment treballem en dues línies d'actuació. D'una banda benestar animal, que serien les campanyes antiabandonament, d'educació, sensibilització, de convivència, etc. I d'altra banda benestar humà, que serien tots els programes de teràpia i

educació assistida per animals de companyia. Aquí tenim una sèrie de programes en centres penitenciaris, centres de menors, residències geriàtriques, centres de discapacitats, etc.
-Amb quins objectius treballa Affinity?
-La missió és la de promoure el paper dels animals de companyia a la societat. A partir d'aquí estem oberts a tota mena de projectes. Per exemple la campanya «Deixa't estimar» és una campanya de sensibilització. També presentem les dades de l'Estudi Anual de l'Abandonament amb l'objectiu d'algun dia aconseguir eradicar l'abandonament a Espanya i

vam avançar fa uns dies la guia per viatjar amb animals de companyia 2006, que seria un projecte de convivència perquè els propietaris d'animals puguin fer una vida normal.
-Un dels punts que destaquen molt són els beneficis per a la salut i la convivència que tenen les mascotes. Quins projectes té Affinity en marxa en aquest sentit?
-Ara mateix tenim en marxa la campanya «Deixa't estimar» que vam presentar fa pocs dies als mitjans i és una campanya de sensibilització i de conscienciació. El que volem és destacar els beneficis i els valors que els animals de companyia aporten a les persones. Volem que els propietaris se sentin encara més orgullosos dels seus animals però també que la societat en general reconegui i faci una reflexió dels beneficis que proporcionen els animals.
-Aproven els metges aquest tipus de «tractaments»?
-En el patronat de la Fundació Affinity tenim metges psicòlegs i també cada tres anys organitzem congressos per donar a conèixer aquest tipus de teràpies. Hi ha algun col·lectiu al qual li costa acceptar aquest tipus de teràpies assistides per animals però a poc a poc estem donant-lo a conèixer.
-Com valora les xifres que presenta el 19è estudi de l'abandonament?
-Hi ha una reducció del 2%. Això és positiu encara que estem rondant la xifra dels 100.000 gossos abandonats i això és una xifra molt elevada, molt lluny del desitjable i sobretot molt lluny d'altres països del nord d'Europa on pràcticament no s'abandonen animals, no existeixen refugis ni protectores i fins i tot adopten animals abandonats a Espanya.

-Com és la situació dels animals de companyia a Catalunya?
-Catalunya és la comunitat autònoma més conscient i més avançada en el tema de la defensa i la protecció dels animals. No obstant això, quant a abandonaments, encara se'n produeixen molts. En el rànquing per comunitats es troba en segon lloc després d'Andalusia.
-Segons el mateix estudi, i contràriament al que normalment es pensa, els abandonaments ja no es donen tant de manera estacional en període de vacances, significa això que la societat ha après que hi ha alternatives per a les mascotes?
-L'estacionalitat el que ens permet afirmar és que no s'abandonen més animals en els mesos d'estiu, quan les famílies es plantegen què fer amb les seves mascotes, sinó que s'abandonen tot l'any per igual. Això ens permet afirmar que són animals que provenen de cadellades no desitjades. Per això insistim moltíssim en el consell del veterinari per ajudar-nos a controlar la natalitat. I el fet millor és que el veterinari ens aconselli. D'altra banda, una opció molt vàlida i que està molt estesa en països del nord d'Europa és el de l'esterilització.
-Els professionals donen constantment consells per tenir una mascota. Entre aquests destaquen molt l'informar-se de les necessitats de cada animal per després poder donar-los una bona atenció. Segueixen els amos aquestes indicacions?
-El veterinari hauria d'actuar com un assessor, no només com un especialista que es dedica a posar vacunes. Fa falta un treball molt important de formació i d'educació. De fet ja hi ha alguns clubs d'agility que han començat a donar classes de formació als propietaris dels animals, perquè un no neix sabent i el millor és donar unes quantes classes perquè ens ensenyin a educar bé al nostre gos, a donar-li les ordres bàsiques, com controlar-lo, com fer que no bordi en un moment determinat, etc.
-En les seves campanyes primer potenciaven el no a l'abandonament i ara se centren més en l'adopció i els avantatges que comporta compartir el temps amb un

■ **«La xifra d'abandonaments ronda els 100.000 gossos actualment»**

■ **«La missió és promoure el paper dels animals a la nostra societat»**

animal de companyia. Té això alguna relació amb la saturació que pateixen els centres d'acollida d'animals abandonats?
-La primera campanya que es va portar a terme l'any 1988 va ser precisament una antiabandonament, la d'«Ell mai ho faria». Aquesta era una campanya de denúncia perquè llavors els animals vivien en unes condicions bastant pitjors que a l'actualitat. Aquesta campanya s'ha continuat fent tots els anys perquè la xifra d'abandonaments, com hem vist, s'ha mantingut bastant estable. No obstant això, després també hem realitzat un altre tipus de campanyes més positives, de destacar el que els animals fan per les persones, no només pels propietaris sinó per la societat en general.
-Per aconseguir un major abast de les campanyes i els objectius de la seva entitat col·laboren amb institucions, organitzacions i diferents associacions de protecció als animals. Com són aquestes col·laboracions?
-Intentem mantenir contacte amb protectores, ajuntaments... És un món molt ampli i intentem mantenir contacte ja que tots estem treballant a la mateixa línia. Per exemple, col·laborem amb una associació que s'anomena acogelos.org que el que fan és posar en contacte famílies que volen adoptar animals amb refugis. També treballem amb algunes protectores amb les quals tenim programes d'adopció per a persones jubilades, amb el que intentem que aquestes persones adoptin un animal, que els aportarà molts beneficis, sense que els suposi cap esforç econòmic. Un exemple d'aquest tipus de col·laboració és el que tenim amb la societat protectora de Figueres.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019

RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. I LA R.S.C.E.

La Mascota

Una lluita per la convivència amb els gats

Les col·laboradores de Progat de Sant Feliu de Guíxols posen especial èmfasi en la necessitat de controlar les colònies de gats per evitar malalties i gatinades no desitjades, així com la millora de les relacions dels felins amb els seus veïns

L. Marín, Sant Feliu de Guíxols
Progat, una societat de Sant Feliu de Guíxols pro defensa dels felins, va organitzar la passada setmana la quarta mostra de gats per adoptar, un acte que fan periòdicament per fomentar l'adopció dels animals i aconseguir una llar pels felins que tenen al seu refugi. Així, aquesta entitat, promou la convivència amb els gats com un mitjà per «treure molts beneficis», tant de salut —«fa molta companyia a persones grans que no poden sortir a passejar un gos o a nens amb problemes, etc.»— com estima i entreteniment. La mostra, que es va organitzar amb la col·laboració del centre veterinari l'Arca, va rebre la visita de moltes persones interessades en aquests animals. Durant l'acte es van tancar set adopcions, es van fer diverses donacions i es van inscriure socis nous. Des de Progat es fa una crida al voluntariat per establir una cadena de persones que els ajudin en la seva tasca.

La societat es va establir a Sant Feliu l'any 2001. Llavors van ser dues noies les que ho van tirar endavant. Actualment ja compta amb vuit col·laboradores i alguns voluntaris que controlen i donen de menjar als animals. Progat, principalment, el que fa és recollir els gats, esterilitzar-los i tornar-los al seu lloc d'origen. «Els gats al carrer fan molt, si es troben en bones

REFUGI. Les voluntàries assisteixen cada dia a les instal·lacions on cuiden i alimenten els prop de 50 gats que tenen.

MOSTRA. Progat va organitzar un acte amb gats per adoptar.

condicions», expliquen des de l'entitat. A més d'esterilitzar-los i alimentar-los, els col·laboradors de Progat s'encarreguen

de controlar les colònies i de vigilar que els gats no estiguin malalts. «Amb el temps vam veure que era necessari disposar

LAURA MARÍN

Progat esterilitza els felins i els torna al lloc d'origen on després manté un control per evitar malalties

Al llarg de l'any 2005 la societat de Sant Feliu de Guíxols va fer unes 136 visites i va esterilitzar 60 gats

d'un lloc on poder tenir alguns gats», comenta Pilar, una de les fundadores. Així va nèixer el refugi, on «tenim uns 50 gats, al-

guns amb deficiències, els cadells o aquells que són dòcils i no podrien sobreviure al carrer», afegeix Judit.

Posant la seva feina en dades, Susi, una tercera integrant de Progat, explica que «l'any passat vam fer unes 136 visites al veterinari i 60 esterilitzacions i aquest any hem començat encara més fort amb les esterilitzacions per aconseguir que no hi hagi tants cadells». El centre veterinari l'Arca i l'Ajuntament de Sant Feliu col·laboren amb la societat, el primer amb una reducció dels preus dels tractaments i el segon amb subvencions a l'entitat. Malgrat tots els esforços, de dedicació i econòmics, que Progat requereix, les seves integrants asseguren que veure que el seu treball serveix per millorar la qualitat de vida dels gats és molt reconfortant.

Selecció Canina **El Prat**

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

La Protectora de Girona organitza un concurs de gossos a la Devesa

L'ONG gironina dedicada a la recollida i a la cura d'animals abandonats dona a conèixer la seva tasca i els seus esforços als gironins en una jornada lúdica i solidària en la qual es remarca l'alternativa de l'adopció i la importància de cuidar els animals que tenim a casa

L. Marín, Girona
La Protectora d'Animals de Girona, una ONG dedicada a la recollida d'animals abandonats, va organitzar diumenge passat un concurs solidari a la Devesa per recaptar fons per continuar les seves tasques. El concurs era obert a tothom i no requeria animals de races, ni tan sols que fossin només gossos. Així, els premis es distribuïen en les categories de gos més divertit, més simpàtic, nerviós, estrany o especial i animal exòtic. La participació va rondar la quarantena d'animals, que anaven passant per un escenari col·locat prop de la Copa. Un jurat format per Martí Peraferrer, que va voler col·laborar amb la Protectora, i dues col·laboradores, va decidir qui s'emportava els premis.

La desfilada va començar amb l'única mascota exòtica que es va presentar al concurs, una fura anomenada Goku. A continuació van anar pujant els gossos amb els seus propietaris, els que explicaven les característiques i reivindicaven els beneficis de tenir una mascota. Abans però, el personal de la Protectora va fer una presentació explicant qui eren i a què es dediquen, remarcant que a la seva ONG tenen molts gossos que poden ser adoptats. «No és necessari que es comprin perquè nosaltres tenim molts que necessiten una llar», explica una col·laboradora.

A més, també es va voler deixar clar que les mascotes exòtiques tenen peculiaritats que moltes vegades no són compatibles per tenir a casa. Els mateixos propietaris van reiterar aquesta idea i van afegir, que moltes races de les considerades perilloses, amb una bona

LAURA MARÍN

DEVESA. El concurs es va realitzar a la Devesa, amb la col·laboració de Martí Peraferrer com a jurat.

LAURA MARÍN

APRENENTATGE. El propietari d'aquest gos ensenya que no és perillós.

educació, no comporten cap perill. «El perillós és el propietari que l'entrena», va comentar un dels participants, que després va deixar que els més petits s'apropessin al seu pit-bull.

Des de la protectora es va valorar molt positivament la jornada ja que «està molt bé que la gent gaudeixi d'un dia amb la seva mascota, conegui la Protectora i sàpiga que es poden adoptar gos-

LAURA MARÍN

El gos Rex a l'escenari.

sos», expliquen. L'ONG gironina prepara ara més actes per donar a conèixer la seva tasca, entre ells un a Salt, a partir del 20 de juliol durant la Festa Major del municipi.

OPINIÓ CAPTIVERI

JENNIFER Berengueras*

Dues víctimes més al zoo

La notícia del naixement de dos dofins en el zoològic de Barcelona ha aparegut en tots els mitjans de comunicació. Informen també que del començament d'any ençà han nascut 52 animals en el mateix zoo, el que obliden esmentar és quants animals han mort en aquest temps. Els zos divulguen àmpliament cada naixement i arribada d'animals a les seves col·leccions. No obstant això, oculten el gran nombre de morts causades per estrès, malalties i accidents provocats per l'ansietat i frustració que els imposa l'ambient artificial del captiveri. Quantes notes de premsa es van passar per la mort d'un rinoceront blanc atacat pels seus companys de gàbia? Irònicament, els carrers de la ciutat de Barcelona són plens de banderoles que diuen «Salvem els rinoceronts, veniu al zoo».

➤ «Pel futur que espera als dofins més els valdria no haver nascut»

Poques espècies es reproduïen naturalment en les condicions de captiveri i la majoria dels naixements són resultat de la reproducció assistida. Igualment, poques cries arriben a l'edat adulta ja que existeix un alt nivell de mortalitat degut tant a malalties com al rebuig de les mares que en captivitat no han après la conducta maternal que en el seu estat natural haguessin adquirit d'altres membres del seu grup. Pel futur que espera a aquests dofins, d'entrenaments, mantinguts en estat de fam perquè actuïn a canvi d'un tros de peix i tancats en un tanc de ciment sense més que fer que donar voltes durant la resta de les seves vides, més els valdria no haver nascut.

***Coordinadora de campanyes de la Fundació Faada**

Selecció Canina **El Prat**

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

ENTREVISTA **Carme Méndez** DIRECTORA DE L'ASSOCIACIÓ DE DEFENSA DELS DRETS DELS ANIMALS

«Estimar els animals és una opció personal però el respecte és una obligació»

■ ADDA va ser fundada l'any 1976 com a entitat pionera en la defensa i protecció dels animals. Des de llavors, i ara dirigida per Carme Méndez, ha treballat i lluitat per aconseguir canvis legislatius però, sobretot, en la consciència dels ciutadans. Ara preparen el segon Saló per al Benestar i la Defensa de l'Animal Abandonat, Animaladda, que se celebrarà a Barcelona els propers 22, 23 i 24 de setembre, dins dels actes de la Festa de la Mercè.

ADDA

ANIMALADDA 2005. Carme Méndez (a l'esquerra) durant un dels actes del Saló de l'Animal de l'any passat.

Laura Marín, Barcelona
-Què pensa de la legislació sobre protecció animal?

-Crec que a Catalunya tenim una legislació bastant avançada, diríem que de les més avançades d'Europa. Ara bé, el que falta és la seva correcta aplicació; la voluntat administrativa i política perquè aquesta legislació s'apliqui. Per exemple, en el tema d'animals de companyia podem dir que és una de les pioneres, després d'Àustria que és capdavantera als països europeus junt amb Itàlia que també té una bona legislació en aquest sentit.

-Tot i això, què es podria millorar?

-A part de l'aplicació, el que s'hauria de millorar és la gran contradicció que suposa que encara es permeti, per llei, torturar els animals en els espectacles públics. En aquest cas estem parlant de l'excepcionalitat que s'està produint en les curses de braus i també amb els correbous que tot i que la llei diu que no se'ls pot fer cap maltractament físic o psicològic hi ha modalitats que dupliquen aquest patiment. Quant als animals de companyia hi ha alguns aspectes que s'haurien de millorar però sobretot ara l'important seria l'aplicació. Si s'apliqués ja només el que hi ha legislat podríem dir que a Catalunya el tema de l'abandonament, el civisme, la conscienciació, estaria gairebé en un 90 per cent arreglat.

-I quin és el seu punt de vista sobre el comportament de la gent envers els animals?

-Cada dia aquest comportament va millorant, sobretot per la gent jove. La joventut està molt conscienciada, és molt receptiva i molt sensible amb els animals. Majoritàriament els tracta bé, tot i que també hi ha excepcions com en els tipus de festivitats de què parlàvem abans. Però jo diria que en un percentatge molt elevat, tant de joves com d'adults, hi ha gent molt conscienciada que respecta els animals. Ara, continua havent-hi molt abandonament i això és un indicatiu que falta conscienciació. És a dir, una cosa és que t'agradi els animals i l'altre ser responsable. Llavors el que nosaltres volem no és tan sols que sigui sensible sinó que si es fa tutor d'un animal sigui responsable durant tota la seva vida. Sinó és millor no tindre'l.

-Quin paper juga ADDA en tot plegat?

-L'Associació té un paper significatiu i important perquè va ser la primera que es va fundar a tot l'Estat. Com a defensora dels drets dels animals la seva constant ha estat, primer de tot, procurar que hi hagués un marc legislatiu i això ho vam aconseguir ja amb la primera llei de protecció dels animals que ens va costar bastant anys però que finalment es va aprovar l'any 1988. A més, ADDA sempre ha intentat conscienciar, educar, denunciar... i hem incidit en el que els nostres recursos ens han permès però hem de dir que hem comptat molt amb la complicitat dels mitjans de

comunicació que han estat molt receptius a la tasca de l'associació. També hem tingut la complicitat de persones que figuren en l'àmbit de la política i d'altres, hem aconseguit incidir en la societat. Jo crec que el paper de l'ADDA ha estat, en resum, campanyes, denúncia, sensibilització i explicar la problemàtica per tal de trobar solucions. Una mica la culminació de l'ADDA en projectes d'animals de companyia es troba en el Saló de Barcelona, que és un punt de trobada i col·laboració amb els ciutadans.

-Com a directora, quin és el treball més difícil que té l'ADDA?

-El més difícil és intentar comunicar la nostra tasca a persones que estan totalment tancades o no són gens receptives a pensar un moment en els animals, en el respecte que nosaltres tenim l'obligació de donar als animals. Des de l'Associació sempre diem que als animals no se'ls té perquè se'ls estimar perquè això és una opció personal. Però el que és una obligació és respectar-los. En aquest sentit, canviar la mentalitat o a vegades poder obrir la porta del pensament i la reflexió en persones que a vegades són totalment insensibles i que es troben, sovint, en llocs claus com la política o l'administració, és una tasca difícil.

-Ara que fa referència a la política i l'administració, com és la relació de la seva entitat amb aquests?

-Diguem que després de tants anys i de tenir un coneixement

bastant veterà en aquest sentit, amb els departaments amb els que hem de tractar, en més d'un 60 per cent, podem dir que la relació cada vegada és més bona. Per exemple, el primer Consell de convivència de defensa i protecció dels animals de Barcelona, únic també a Europa, ha estat una tasca en col·laboració amb l'Administració. També en la reforma de la llei l'ADDA ha fet molt al respecte. Aconseguir que en el Saló hi hagi la col·laboració i participació de les institucions públiques és una demostració que hi ha un bon *feeling* amb aquestes entitats. Els ajuntaments, per exemple, tindran força presència perquè pensem que tenen un paper clau en el tema de l'abandonament ja que són aquests els que han d'aplicar la llei.

-Ha fet diverses referències al Saló pel Benestar i la Defensa de l'Animal Abandonat de Barcelona.

-Sí. De manera breu podríem dir que aquest és un espai de sensibilització, d'informació, de conscienciació i d'esbarjo també, envers el que és el respecte i el bon tracte cap als animals. Combinem tots aquests elements perquè el ciutadà que assisteix al Saló mentre es consciencia també pugui passar una bona estona i que a més pugui donar una oportunitat a un animal abandonat

-És la segona edició. Quines novetats presenta respecte a l'any passat?

-En presentem varies. Per exemple, aquest any incidirem en la placa identificativa i tindrem un lloc especial perquè les persones puguin fer-la allà. La llei exigeix que els animals tinguin el xip però també que tinguin un element extern identificatiu i això té molta importància perquè pot agilitzar el temps de trobar un animal perdut. Presentarem també dos vídeos educatius i farem un homenatge al senyor Jordi Sabader Pi. A més, com a activitat paral·lela, incorporem la recollida solidària per a les protectores, amb el que pretenem recordar a la gent que els refugis també existeixen. Un cop acabada la campanya es farà un repartiment equitatiu entre les protectores, ara bé, el que és una incògnita és veure si hi haurà molta resposta ciutadana o no.

-Una de les conferències relaciona el maltractament animal amb la violència de gènere...

-És un punt que no es té molt en compte però que realment es dona. Moltes vegades primer es pega l'animal perquè la persona agafi por. A més, està demostrat que molts criminals, assassins o violadors, van practicar el maltractament animal de joves. És a dir, que els que són violents amb els gossos poden ser potencialment perillosos amb les persones.

-Potencien sobretot l'adopció. Què li diria a una persona que vol adquirir una mascota?

-En primer lloc que si no n'està segur que no el compri, això claríssim. Si no n'està segur, si no ho ha consensuat amb la família, si no sap que farà amb l'animal quan vagi de vacances, si no podrà atendre'l en les seves necessitats bàsiques... Si tot això no ho té clar que no l'adquireixi. Ara, en el moment que prengui aquesta decisió, la tutela d'un animal vol dir acceptar un membre més de la família i durant el temps que visqui l'animal. Segurament l'animal en-

■ **«Catalunya té una legislació molt avançada però ara falta la seva aplicació»**

■ **«El Saló del Benestar animal pretén informar i conscienciar els ciutadans»**

■ **«S'ha de potenciar l'adopció i per això cal donar a conèixer les protectores»**

■ **«Cal treballar també per eradicar l'experimentació i les festes populars amb animals»**

riquirà la seva vida però si no ho té segur que és millor que no l'adopti. Nosaltres no volem que la gent es precipiti per un sentiment perquè aquest ha d'estar acompanyat amb la raó i la raó és que a vegades els fets demostren que no ens podem fer càrrec de l'animal.

-Quines creu que podrien ser les solucions per evitar abandonaments i maltractes?

-En aquest sentit podríem parlar del pla d'actuació que vam presentar a les administracions i que creiem que és imprescindible i que s'hauria d'haver aplicat abans per arribar a l'any 2007—quan entra en vigor la nova llei— amb coses ja més concretes. Sobretot és fer que les persones identifiquin, posin plaques i censin perquè això és importantíssim. Tant que sense això no podem perseguir l'abandonament perquè queda a l'anonimat. Al mateix temps, la persona que identifica està reforçant la seva responsabilitat. Després, programes educatius que també són elementals per explicar des de les escoles el que implica tenir un animal. Potenciar l'adopció en comptes de la compra és un altre punt important i aquesta és una tasca que s'ha de fer a través de campanyes i de donar a conèixer els refugis i protectores. A més, cada població hauria de fer les seves campanyes puntuals dins del seu àmbit: tenir refugis en bones condicions i sense ser llocs tristos i adreçar-los al públic per tal que s'intensifiqui l'adopció.

-Quins són els projectes que té ADDA de cara al futur?

-En l'àmbit dels animals de companyia aconseguir una normalització al nostre país per tal de reduir el nombre d'abandonaments i augmentar la conscienciació. Jo crec que, en aquest sentit, ara anem en la direcció correcta. Després, treballar en els temes de festes populars, experimentació, la caça com a esport. En definitiva, tota la temàtica que l'associació treballa des de la seva fundació l'any 1976.

La Mascota

El món animal convertit en fantasia

Laura Marín, Girona
Des del primer esbós del petit Mickey Mouse fins al darrer llargmetratge protagonitzat per pingüins ballarins, han estat molts els personatges de ficció basats en la realitat del món animal. Alguns tan comuns com els gats, els gossos, els ocells o els peixos i d'altres més exòtics com certs tipus d'aus, els suricats o d'altres animals salvatges. La indústria televisiva i cinematogràfica va trobar en aquest món un filó per explotar que encara ara continua donant fruits. El punt comú de la majoria d'estrelles animades és dotar-les de característiques humanes sense abandonar del tot els costums animals.

«EL COYOTE I EL CORRECAMINOS».

Com a parella de ficció van aparèixer per primer cop l'any 1949. Van ser creats per l'animador Chuch Jons per a Warner Brothers i van sorgir d'un llibre de Mark Twain, *Roughin It*, en el qual Twain comentava que els coiots afamats podrien caçar un correccamins. En la seva aparició van semblar més una paròdia dels dibuixos tradicionals del gat i el ratolí com *Tom i Jerry*, molt populars en aquella època. A la realitat, el coiote és un membre de la família dels cànids, emparentat amb el gos domèstic. Només es troben a Amèrica del Nord. Encara que a vegades es reuneix en grups però generalment són solitaris i viuen una mitjana de sis anys. Per la seva part, el correccamins, és una au terrestre que es troba en els estats fronterers del nord de Mèxic i els del sud dels Estats Units. La seva alimentació és a base de petits rèptils i el color del seu plomatge, cafè clar o gris, el fa passar desapercebut en el sòl on viu.

EL DIABLE DE TASMÀNIA. És un marsupial carnívor que viu en l'estat de Tasmània, a Austràlia. Actualment es troba en perill d'extinció i no va ser ampliat conegut fins a l'any 1954 quan la companyia Warner Bros va llençar-lo com a perso-

La indústria televisiva i cinematogràfica va trobar un filó en la creació d'animacions a partir de diferents espècies animals que encara ara crea «estrelles» que els donen molt bons resultats

ddeg

DIBUIXOS ANIMATS. La primera aparició d'«El coyote i el correccamins» a televisió va ser l'any 1949.

ddeg

CORRECAMINS. És una au terrestre dels Estats Units.

natge de ficció. La seva mida real és com el d'un gos petit, però amb una força extraordinària i amb un olor molt desagradable lligat a l'estrès. El seu crit és molt fort i molest, com també ho són els seus hàbits en alimentar-se. Pot trencar els ossos amb la seva dentadura i menjar-se un cadàver sencer, inclosos pèls i plomes.

LA PANTERA ROSA. El naixement

ddeg

COIOT. És un parent solitari del gos domèstic.

del personatge va ser gairebé per casualitat com a il·lustració del títol i els crèdits de la pel·lícula que porta el seu nom. Aquell film, de Blake Edwards, explicava la història del robatori d'un diamant, anomenat «pantera rosa» i del seu lladre, per extensió també dit així. El dibuix havia cridat tant l'atenció que va aparèixer a la portada de *Times*, fet que va portar els productors a plantejar-se la viabili-

tat del personatge com a dibuix animat independent. El primer curt, estrenat a finals d'aquell mateix any, va guanyar un Oscar i es va convertir en el capítol pilot per a la sèrie d'animació. En la realitat, existeixen molt tipus de panteres. Podria ser que el personatge es basés en la pantera negra, per les seves línies elegants o en la pantera onca, més comuna en diferents indrets d'Amèrica.

TIMÓN. Un d'aquells personatges secundaris d'*El Rey León* (1994) que va tenir tant d'èxit com a còmic que després va protagonitzar la seva pròpia sèrie està basat en els pocs coneguts suricats. Menys graciosos que al film però igual d'eixerits, els suricats són petits mamífers que habiten la regió del desert de Kalahari i el Namib a Àfrica. És una espècie diürna i de costums socials que viuen en colònies que poden arribar als 40 individus. És carnívora i consumeix sobretot insectes i aranyes.

SCRAT. Un altre dels personatges secundaris de gran èxit que surten de les pel·lícules d'animació nord-americanes. A *Ice Age* (2003) el petit Scrat sofreix per conservar la seva gla. Sense paraules ni grans actuacions, aquest petit esquiol es converteix en un dels referents còmics del film. A la realitat segurament ho hauria tingut molt més complicat per sobreviure a l'edat de gel perquè normalment viuen en boscos. Són animals de petites dimensions que acostumen a fer nius als arbres, utilitzant-los de camins «a l'aire». Són amistosos però és preferible mantenir-los fora de la llar perquè la seva naturalesa salvatge pot portar malalties o atraure més animals de la seva espècie.

NEMO. L'any 2003 Disney va estrenar *Buscant Nemo*, on explorava el món marí i donava a conèixer diferents espècies. El personatge principal, un peix pallasso, recorre l'oceà on troba nombrosos amics i enemics. El peix real es caracteritza pels seus intensos colors vermells, rosa o ataronjats combinats amb blanc. Procedeix dels esculls de l'Índic i el Pacífic i viu conjuntament amb les anemones, teòricament espècie depredadora, de la qual obté una protecció enfront a possibles atacants. A canvi, el peix pallasso li ofereix la possibilitat d'ingerir les substàncies perjudicials. És alhora, un peix fàcil d'obtenir i mantenir en un aquari.

Selecció Canina **El Prat**

CENTRE DE REPRODUCCIÓ
CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019

RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ
CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I.
i LA R.S.C.E.

Obert tardes

Ctra. de Girona a Olot, km. 23
Banyoles, 6
SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52
www.caninaprat.tk

La Mascota

BOMBERS VOLUNTARIS. D'esquerra a dreta: Josep Banchs amb Tura i Kira, Emili Coll amb Mei i Trufa, Salvi Figueras amb Dara i Qui, Maite Atrache amb Crispy i Tula, i Francesc Collel amb Truc i Inca.

Una vida dedicada a la recerca

Un grup de voluntaris dels Bombers de Santa Coloma prepara els seus gossos per buscar persones desaparegudes

Laura Marín, Santa Coloma
La recerca de persones desaparegudes no és una tasca fàcil. Hi ha molts factors que s'escapen als sentits de l'ésser humà i que perillen un bon desenllaç de la recerca. És en aquest punt on prenen protagonisme els gossos. I més especialment les unitats entrenades per a la recerca de persones. A la demarcació de Girona aquesta funció l'ha desenvolupat un grup de bombers voluntaris d'escala especial ubicats a Santa Coloma.

Aquest grup de cinc voluntaris acull i entrena els gossos que més tard participaran en les tasques de rescat. «*Se'ls entrena des de cadells amb diversos exercicis que comencen des de recerques fàcils fins a les més complicades sota la runa*», comenta Emili Coll, un dels bombers voluntaris. Normalment les peces de roba són les eines fonamentals per donar una primera pista al

TULA. Una de les gosses d'atura que forma part del grup.

gos i la preparació inicial fins que està preparat al 100 per cent dura uns dos anys. Després «*es fa una mena de manteniment cada quinze dies per exercitar el gos*», afegeix i assegura que, malgrat que són gossos que con-

viuen amb ells, «*allà on s'ho passen més bé és treballant, sobretot quan veu que tu et diverteixes amb ell i que el felicitas per la feina ben feta*».

Totes les races poden formar part del grup de rescat perquè

amb l'entrenament tots els gossos aprenen a fer recerques. No obstant això, l'experiència porta a triar races determinades que «*són més resistents o tenen un olfacte més preparat per aquestes tasques*», explica Coll. Entre aquestes hi ha els labradors, gossos, gossos d'atura, etc.

El grup fa més de deu anys que es dedica a l'ensinistrament i entrenament de gossos a l'Associació Canina La Selva. Abans d'entrar a formar part dels bombers voluntaris –el cos encara no té un grup caní professional– ara fa prop de vuit anys també havia col·laborat un parell amb la Creu Roja. «*Actualment el 95 per cent de les recerques que fem són en grans àrees i hi ha actuacions que en deu minuts ja s'han resolt i d'altres que duren dies*», comenten. El grup remarca la importància d'avisar els bombers «*des del primer moment per agilitzar la recerca*». No es tracta

d'evitar que la família participi en la recerca «*sinó de facilitar la feina al gos perquè el rastre serà més recent com més aviat arribem*».

El grup, format per Maite Atrache –amb els gossos Tula i Crispy–, Salvi Figueras –amb Qui i Daia–, Josep Banchs –amb Kira i Tura–, Francesc Collel –amb Inca i Truc– i Emili Coll –amb Trufa i Mei–, va començar les activitats de recerca com una manera de compartir el temps amb les seves mascotes i amb el temps s'han anat especialitzant en diferents àrees de recerca. No obstant això, són un equip voluntari que ha de compaginar la participació amb els bombers amb l'ensinistrament dels gossos i la seva feina diària. «*Però és molt reconfortant i agraït quan després de tot aconseguixes que el patiment de la recerca d'una persona acabi en final feliç*», asseguren.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLÓGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

LAURA Marín

EL DIA A DIA

odeg

UNA RECERCA AMB ÈXIT. La Trufa és un gos labrador preparat per buscar persones desaparegudes. A una ordre del seu guia, Emili Coll, i després d'olorar una peça de roba del desaparegut, comença a buscar el rastre que la porti el més a prop de la víctima possible. Un cop aconseguit, els bombers feliciten els seus gossos i marquen les rutes seguides sobre el mapa.

La Trufa disfruta de la seva feina com si d'un joc es tractés però és conscient de la importància que representa dins del cos d'emergències. Sense ella, una dels deu gossos que formen la unitat canina dels Bombers Voluntaris de la demarcació de Girona, molts casos en els quals es busquen persones desaparegudes no arribarien a un bon final o trigarien molt més en resoldre's. El seu olfacte complementa, o millor dit, supera els cinc sentits junts dels seus companys humans i de les darreres altes tecnologies que aquests porten.

Aquest gos labrador va ser entrenat, des de molt petit, per a la recerca i rescat de persones desaparegudes. Ara que ja està preparat i que sap perfectament, amb una simple ordre que l'acció comença, treballa de manera voluntària per ajudar els bombers. Un dia de feina, com explica el guia de la Trufa, Emili Coll, comença per als gossos quan «nosaltres rebem des de central un missatge que ens activa perquè hi ha alguna emergència». El grup fa gairebé vuit anys que

Fer que la feina sigui la millor diversió

Conscient que els gossos són **la millor «eina»** de rastreig en la recerca de persones, un grup d'aficionats als gossos i al seu ensinistrament ofereix la seva **ajuda als bombers de Girona**

funciona i a hores d'ara ja es coneixen tots prou bé com per saber «qui respon a les trucades en cada moment». S'ha de recordar que aquests bombers són voluntaris i que compaginen l'ajuda al rescat amb les seves feines diàries.

Un cop confirmada la desaparició i el lloc on s'ha vist la persona o persones per darrer cop, els bombers sol·liciten una peça de roba de la víctima. «Demanem a la família que agafin amb una bossa una sabata, un jersei o una coixinera que faci servir normalment la persona que ha desaparegut i que no s'hagi rentat perquè així conservi l'olor», explica Coll.

A partir d'aquí, el gos detecta un rastre i el segueix fins que troba la persona. No obstant

això, no tota la feina la fa un sol gos. «A l'hivern un gos pot estar treballant fins a dues hores seguides però a l'estiu no més de mitja», comenten els bombers, motiu pel qual combinen diversos gossos per fer tornos de recerca si les operacions s'allarguen massa.

Normalment el gos troba el rastre fàcilment i s'estableix una ruta de recerca però el problema està en zones humides o quan

plou. «Si plou el rastre desapareix i llavors el gos no pot seguir la persona desapareguda. Llavors el que es fa és establir zones de recerca a partir dels llocs que el gos marca», concreta Salvi Figueras, un altre dels bombers voluntaris.

«A vegades es fa dur compaginar la feina amb els rescats però compensen els resultats. Quan veus la reacció de la gent quan trobe les persones. I més quan aquests són nens», explica l'equip sencer, que a més de Coll i Figueras està format per Maite Atreche, Josep Banchs i Francesc Collet.

Veure la Trufa en acció, encara que sigui per fer una petita demostració del que és capaç, dóna una idea de la importància real d'aquest equip que no s'a-

treveix a destacar cap cas ni cap anècdota perquè «cada desaparició és un món amb característiques i situacions diferents. No hi ha un patró, una pauta que es pugui seguir».

Això sí, remarquen que el més important és que el gos s'ho passi bé i es diverteixi fent la feina. «Per a ell una recerca real no ha de suposar cap canvi en relació amb les pràctiques fetes durant els mesos de preparació», indiquen. A més, és necessari el treball continu amb el gos perquè mantingui les condicions físiques al 100%. «Els fem proves de recerca però també exercicis d'agilitat i, fins i tot, els portem a nedar», assenyalen els bombers, que apunten que compartir el temps amb els seus animals és la major satisfacció de tot plegat.

«A vegades es fa dur compaginar la feina amb els rescats però compensen els resultats aconseguits»

Si te'l trobes, truca al 112

www.cram.es

La Mascota

L'apadrinament com a alternativa

Laura Marín, Girona

Adoptar ja no és l'única opció per ajudar i compartir el temps i la dedicació amb els animals. Les associacions de defensa dels animals i les protectores estan estenent cada vegada més l'alternativa d'apadrinar gossos i gats abandonats. «*Hi ha moltes persones que no poden emportar-se un animal a casa però que se'ls estimen igual i volen ajudar-los i passar temps amb ells*», expliquen molts dels webs que recullen informació sobre aquesta opció. Es refereixen sobretot a famílies que no tenen un habitatge amb les característiques adequades perquè un gos o un gat se senti còmode, una estructura familiar en la qual no encaixaria perquè no hi ha cap membre que se'n pugui fer càrrec, al·lèrgies, veïns que no accepten la presència d'animals, etc. Però hi ha moltes d'aquestes persones que no es conformen amb fer donacions a les protectores o associacions i que busquen involucrar-se en el manteniment de l'animal.

Per això es presenta l'opció de l'apadrinament. El web de fielamigo.com ho defineix com una forma d'ajudar els animals que ells tenen acollits al seu alberg. «*Està pensat per a les persones que estimen els animals però que per alguna raó no poden adoptar-lo. Aquesta forma de col·laboració consisteix a pagar una petita quota anual amb la qual nosaltres alimentem i donem serveis veterinaris als animals acollits*», expliquen. Tot i que aquest centre és de Zamora, permet adopcions d'arreu d'Espanya, de la mateixa manera que ho fa un centre de Gode-lla, en el qual «*l'apadrinament suposa que per molt poc un animal pugui viure de manera mitjanament digna*». És una de les dues maneres d'apadrinar, a distància, en la qual els centre acostuma a enviar temporalment un informe sobre la situació de l'animal.

Una altra manera d'ajudar els animals és fer-ho a prop del municipi en el qual es viu. En el cas de Girona la Fundació Altarriba

Són moltes les persones que desitjarien tenir un gos o un gat a casa però no poden. Per les característiques de l'habitatge o de la família, l'animal no pot compartir el seu dia a dia. Però hi ha una altra opció que cada vegada s'està estenent més arreu del país: apadrinar.

EL REFUGIO FAMILIAR

REFUGI. El centre del massís de Cadiretes que acull animals amb necessitats especials.

FIELAMIGO.COM

ZAMORA. Un dels gossos per apadrinar al centre Fiel Amigo.

té a la demarcació dos centres que proporcionen aquesta possibilitat, El Refugio Familiar, situat al massís de Cadiretes, a les

Gavarres, i el Bu Bup Parc de la Bisbal d'Empordà.

En el primer cas en el centre, per les seves condicions espe-

cial, no es permet l'adopció dels animals però sí l'apadrinament per tal de donar-los «*les condicions de vida que es mereixen després de la situació viscuda*», expliquen des d'Altarriba. En el cas de Bu Bup Parc, és un centre d'acollida d'animals abandonats en el qual els gossos es poden adoptar o apadrinar. Si es decideix per aquesta opció, els «padrins» poden apropar-se a les instal·lacions i compartir part del seu temps amb els animals: els treuen a passejar, juguen amb ells, etc.

Des d'Altarriba comenten que ells projecten l'apadrinament com una variant del soci enfocat a un animal en concret. Amb això aconsegueixen, per un costat, que la persona tingui

La Fundació Altarriba té dos centres a la demarcació de Girona que permeten apadrinar gossos i gats

En les contribucions a distància els centres envien als «padrins» documentació sobre l'estat de l'animal

El contacte amb les persones ajuda aquests animals a socialitzar-se i trobar finalment una família adoptiva

un lligam més físic i personal amb la protecció dels animals i, per l'altre, el contacte amb persones diferents facilita la resocialització dels gossos o gats, fet que els dona més garanties d'aconseguir trobar una família adoptant.

D'altra banda, també hi ha protectores o gosseres que donen l'opció, sense haver d'apadrinar, és a dir, sense abonar cap quota mensual, a apropar-se a les seves instal·lacions per ajudar els treballadors al manteniment dels animals i treure'ls a passejar i jugar. És el cas, per exemple, del Centre d'Acollida d'Animals de la Selva, que ja va publicar fa uns mesos uns tríptics convidant a contribuir per al benestar dels animals.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

LAURA Marín

PROTECTORA

Una vida per «conscienciar» de la importància dels animals

Duyf fa una crida a l'educació dels més petits en el respecte als animals en general i als «seus gats de la platja» en particular

CRISTINA DUYF. La presidenta d'Alpha i Gats junt amb el seu gos i Mickey, un dels gats de la platja.

DEDICACIÓ. Des de petita, Duyf va aprendre a estimar els animals, a tenir-ne cura i a acceptar-los com a part de la família.

Cristina Duyf és una gran defensora dels animals. Els estima i posa el seu benestar fins i tot per sobre del seu propi. Això s'intueix des del primer moment que se la veu passejar amb el seu gos Alpha i es corrobora quan, en entrar al seu pis, es veu que està tot adaptat perquè als gats que recull i cura no els falti res. Ni menjar, ni entreteniment, perquè a més de bols amb pinso i aigua, Duyf els proporciona joguines i espai per moure's en llibertat.

La història personal de Cristina Duyf no deixa indiferent i explica en bona part per què ha acabat fundant una associació de defensa dels «gats de la platja». Duyf va néixer a l'Índia, on el seu pare tenia una fàbrica i una plantació de sucre. «Allà vaig viure entre elefants, pante- res, cèrvols i serps i vaig aprendre a estimar i respectar els animals», explica ella mateixa.

Quan tenia dotze anys el seu pare va morir en un accident i la mare i els germans es van traslladar a Holanda, país d'origen dels seus progenitors. Allà va acabar els seus estudis i posteriorment es va traslladar a França per estudiar art i francès. També va viure a Alemanya i a Londres i el final de la seva travessia va acabar a Catalunya. Amb tots els seus coneixements de cultura, art i idiomes, Duyf no va tenir problemes per treure's el títol de guia oficial de Catalunya i va començar a treballar fent visites a Montserrat, Montjuïc, el Parc Güell...

Tots aquests indrets estaven plens de gats, moltes vegades mal cuidats i mal nodrits. Va ser així que Duyf va començar la seva campanya a favor d'aquests animals. Instal·lada a Blanes –tot i que treballa a Barcelona–, va col·laborar diversos anys per a l'Associació de Protecció d'animals. Tot i que alaba el treball fet des d'aquesta entitat, lamenta que aquesta no acabés de funcionar i, per això, va fundar la seva pròpia associació: Alpha i Gats.

Juntament amb el seu gos, Alpha, Cristina dedica tot el temps que té després de la feina a cuidar i alimentar els gats de la platja de Blanes. Amb el lema «On hi ha gats no hi ha rates», Duyf recorda que els animals poden ser útils per mantenir l'equilibri als carrers si es tenen en condicions. Per això, va començar a recollir els animals

i a esterilitzar-los, ja que «d'aquesta manera es poden controlar les colònies», explica. Actualment ella treballa amb dues, una situada a la platja i la segona darrere del Club Nàutic. Allà els porta aliments i aigua neta cada dia i vigila que no estiguin ferits o malalts o que no desapareguin. «Però malgrat la meua feina, cada dia apareixen nous gats ferits, maltractats o enverinats», es lamenta i recorda que els animals són «éssers vius que tenen els mateixos drets que nosaltres i que no fan cap mal», ben al contrari, ajuden a mantenir els parcs buits de rates i proporcionen vida al municipi.

Sentir parlar Cristina Duyf sobre «els seus animals» i les seves peripècies per aconseguir que confïn en ella i que les institucions i els veïns de Blanes col·laborin acaba provocant una gran empatia. Amb el seu esforç i la seva dedicació ha aconseguit que l'Ajuntament de Blanes, al principi reticent a involucrar-se en aquest projecte, col·labori aportant diners per a les esterilitzacions i per al pinso.

També ha inclòs els comerciants del municipi perquè col·loquin les seves guardioles de manera que els veïns o visitants puguin fer donacions per aconseguir fons per a altres operacions. «Hi ha gats que tenen ferides molt profundes, els que se'ls ha d'operar de la vista o que estan malalts i necessiten tractaments», indica Duyf, qui recorda, a més, que molts dels gats que recull no són del carrer, sinó animals abandonats que no saben defensar-se sols. «Aquests necessiten trobar una família que els estimi, els faci moixaines i els cuidi», emfatitza i afegeix que «jo estic disposada a donar facilitats perquè la gent adopti aquests animals».

Però sobretot, Duyf fa una crida a l'educació. Educació en el món animal i en el respecte cap a aquests perquè els més petits aprenguin que són éssers vius que s'han de cuidar i no maltractar. No són joguines per donar puntades de peu, tirar pedres o col·locar petards. És important que les noves generacions entenguin la importància que té mantenir l'ecosistema, per als mateixos animals, però també per a la humanitat. O com ella repeteix més d'una vegada parafrasejant Ghandi, «l'educació dels nens es mesura amb el respecte que tenen cap als animals».

Si te'l trobes, truca al 112

www.cram.es

La Mascota

La majoria d'ajuntaments incompleix la normativa d'identificar els animals

L'Associació de Defensa dels Drets de l'Animal va presentar ahir un informe que revela que molts consistoris catalans incompleixen la normativa que obliga a identificar a través d'un xip els animals de companyia. Des de l'Associació van fer una crida per canviar la tendència per tal de facilitar la localització de propietaris i reduir els abandonaments

Europa Press/Efe/DdeG, Barcelona

La majoria d'ajuntaments catalans incompleixen la normativa d'identificar amb un xip els animals de companyia, obligada per la Llei de Protecció d'Animals, segons un informe de l'Associació de Defensa dels Drets de l'Animal (ADDA), presentat ahir a Barcelona. La investigació realitzada a través d'una enquesta tots els ajuntaments de més de 5.000 habitants, a la qual només han respost el trenta per cent dels mateixos, posa de manifest la «passivitat» dels ens locals davant les obligacions que marca la llei.

La presidenta d'ADDA, Carmen Méndez, va destacar que «no identificar els animals dificulta localitzar els abandonaments». En aquest sentit, va sostenir que les campanyes de sensibilització contra l'abandonament actuen de manera molt positiva. No obstant això, no tots els ajuntaments les han realitzat, només un 62 % dels que van respondre a l'enquesta.

Així mateix, va explicar que un 62 % mai ha realitzat polítiques d'esterilització. I va destacar que són importants per reduir els abandonaments.

Méndez va assenyalar que els preocupa que «els ajuntaments no tinguin la voluntat de complir la llei», i va afegir que les institucions «han de conèixer les seves competències». Per a la presidenta, es tracta d'una qüestió «greu» en què han de treballar de la mà institucions i entitats.

Així, ADDA estima que els municipis i les diputacions catalanes, especialment les de Lleida i Tarragona, han de «fer els deures» per complir la Llei de Protecció dels Animals, després de denunciar que hi ha aspectes

LAURA MARÍN

PROTECTORA DE TOSSA. Aquest centre és un dels que identifica tots els seus animals amb xips.

LAURA MARÍN

PROGAT. Els recursos de la protectora encara són escassos per identificar tots els gats, que normalment són del carrer.

fonamentals de la mateixa «que desconeixen o incompleixen». «Falta interès i quan falta interès, ni amb recursos ni sense ells es fan les coses» va denunciar Méndez en referència a la falta de peticions d'ajuda dels ajuntaments a la Generalitat per aplicar la Llei de Protecció dels Animals de 2003.

Aquesta llei obliga els municipis de més de 5.000 habitants disposar d'un centre d'acollida d'animals i des de gener, després d'una moratòria de tres anys, prohibeix el sacrifici d'animals de companyia abandonats. La presidenta d'ADDA va manifestar la preocupació de l'associació en què aquesta actitud sigui «una estratègia per poder dir que tot està col·lapsat i així fer pressió perquè la llei es modifiqui».

«El temps ha demostrat que és possible mantenir aquesta política de no matar, però no n'hi ha prou que siguin uns quants ajuntaments i una sola diputació —la de Barcelona— fa falta que sigui tot Catalunya», va remarcar Méndez, que va comparar la situació amb «una galleda d'aigua amb vint forats dels quals només se n'han tapat tres».

Defensar els esforços de Girona

Mentre va defensar la important labor de la Diputació de Barcelona per complir la llei i els esforços de la de Girona, Méndez va ser especialment dura amb les diputacions de Lleida i Tarragona, a les quals els ha donat «un suspens» en les polítiques de protecció dels animals i ha denunciat que els consta que «no contemplen ni fer-ho». «Sabem que Medi Ambient i la Diputació de Barcelona han convocat ajuntaments i diputacions a reunions per tractar el tema, i que alguns els han fet el buit», va assegurar.

En les conclusions de l'estudi, ADDA assenyala que els objectius de protecció dels animals i lluita contra l'abandonament fixats en la primera Llei de Protecció dels Animals de Catalunya «no s'han vist reflectits en la pràctica». El departament de Medi Ambient va xifrar en l'any 2005 en 24.600 els gossos i gats abandonats a Catalunya, dels quals 14.631 van ser adoptats, 5.668 sacrificats i 3.857 recuperats pels seus propietaris.

ARA EL SÍNDIC MÉS A PROP

Pots contactar amb el Síndic directament des de Girona i Figueres per mitjà d'un servei de videoconferència.

Si vols presentar una queixa de les administracions i els serveis públics, telefona al **900 124 124** i t'explicarem com fer-ho. És molt senzill.

Síndic de Greuges de Catalunya
www.sindic.cat

UN COS ÉS EL MILLOR AMIC DE L'HOME

PONÇ Puigdevall

La mala sort dels cossos

A Granada tan sols hi estat tres vegades, i totes tres han estat marcades pel signe de la mala sort. L'última vegada, enmig del carrer Caldería, em va venir a atabalar una gitana grossa i mal vestida per llegir-me les línies de la mà: es va espantar i no em va voler dir què em passaria en el futur que m'esperava. No vaig quedar gens intrigat perquè van passar dos gossos negres, (sense cap mena de raça), corrent pel meu costat: eren molt llestos, físicament deplorables, i sense raó per ser inclosos dins

de la raça canina. Que era exactament el que em va passar a la Cuesta de Gómez, la segona vegada que vaig estar a Granada: una gitana prima i físicament agradable, simpàtica i amb ganes de fer veure la misogínia com un trastorn de l'ànima masculina, que venia a constatar que un cos pot ser el millor amic d'un home sol, em va agafar de la mà i, contràriament al que m'imaginava, es va espantar en mirar-me les línies que hi havia marcadetes. Va marxar ben lluny sense demnar-me ni les gràcies per

la seva companyia momentània. Pot semblar mentida, però també van passar al mateix temps dos gossos negres sense cap espècie d'identificació: sense odi, èpicament, semblava que retornessin amb remordiments cap al cau d'on havien fugit.

La primera vegada, en canvi, tot semblava que podia ser diferent, que Granada era una ciutat apacible, que Granada era un lloc on la independència i la felicitat era possible, on tot existia perquè no hi havia la possibilitat del record de res mesclat amb la vida quotidiana i trivial de la teva ciutat d'origen, i que no hi podia haver cap tipus de problema trivial. Evidentment, jo era molt jove, no sabia que podia existir la mala sort, i em pensava que tots els gossos eren com el que em feia companyia al meu poble, però al carrer de la Cárcel Baja vaig trobar-me amb una nena gitana que em va voler llegir les línies de la mà. Potser era encara una mica inexperta en el negoci de la predicció del futur, però em vaig espantar quan ella es va espantar quan em va veure els traços i els rumbos que marcaven la meua mà i va fer-se el se-

nyal de la creu mentre passaven, a la llunyania, dos gossos negres, sense raça i sense cap alegria corporal: potser era la manera de dir-me que m'estava equivocant en el camí que vaig descobrir en la meua primera estada a la ciutat, potser m'estava dient —era una gitana amb pedigree— que el camí de l'alcohol no estava fet per mi. Perquè a Granada va ser on vaig descobrir —sóc molt partidari dels tòpics, i va ser al Sacromonte, enmig de gossos mestissos— que emborratxar-se sense hipocrisia pot ser un dels regals del déus.

No sé què em van llegir a la mà —potser que em podia enamorar d'algú que anés a Granada, no se sap mai, també podria ser que anés a Màlaga—, però el que no es pot evitar és establir alguna mena de lligam entre els dos gossos negres sense classe que sempre m'els he trobat allà i els dos gossos negres que, segons Heròdot, són el heralds de la mort i que Ian McEwan fa sortir en una novel·la que es titula, justament *Els gossos negres*. No cal ser gaire supersticiós per saber que si un gat negre et passa pel davant tens uns quants anys de mala sort, però

el que no ha arribat a contemplar-se com un signe de la desgràcia futura és que dos gossos negres passen corrent pel teu costat: el protagonista d'els gossos negres és un individu que ha estat relativament feliç durant la seva existència. Ho ha pasta malament i sempre se n'ha sortit, s'ha enamorat, ha triomfat professionalment, ha tingut l'atzar i el regal de la casualitat favorable a favor seu, però en unes vacances a Itàlia té la desgràcia —o la mala sort— que dos gossos negres passen corrent pel seu costat. Aleshores és com si estigués a Granada i una gitana —grossa i llesta, físicament agradable, o tan sol una nena, tant li fa— li comunicés que res de la tranquil·litat on havia viscut fins aquell moment es pogués allargar, que a partir d'aleshores tan sols hauria de conviure amb la mala sort i la recança i la nostàlgia pels moments esplèndids que només podria reviuir si tenia la sort de tenir memòria. Ian McEwan, per sort, té pietat i compassió, i fa que el protagonista tingui una memòria anològica i que se'n recordi de tot el seu passat feliç i que oblidí els fatídics gossos negres.

Progat de Sant Feliu de Guíxols organitza una trobada de conscienciació a favor dels gats del carrer

L'associació baixempordanesa recorda l'obligatorietat d'identificar amb un xip tots els animals de companyia

DdeG, Girona. L'associació de defensa dels animals Progat de Sant Feliu de Guíxols organitza per aquest cap de setmana una trobada per informar sobre la necessitat de tenir cura dels gats i conscienciar els propietaris que un feli criat en una llar no sobreviu en una col·lònia urbana. Amb un espai a la carpa situada al passeig del Mar de Sant Feliu, Progat oferirà fullets informatius i de tinença responsable, així com informació per si algú vol fer-se soci o voluntari. També es podran adquirir samarretes, gorres, clauers i altres materials de l'associació, la recaptació dels quals es destinarà a la cura i el manteniment de les colònies de gats.

Progat SFG és una associació que es va inaugurar fa temps a Sant Feliu de Guíxols i que recentment ha obert delegació també a Santa Cristina d'Aro. En ella es té cura dels gats del carrer i dels felins abandonats per

LAURA MARIN

SANT FELIU. L'associació té un espai per als gats que no poden estar al carrer.

causes majors. Les voluntàries s'encarreguen de la seva manutenció i les cures veterinàries, així com de procurar-los el major benestar que per dret es mereixen.

«És molt important, sobretot en el cas dels gats, portar a terme esterilitzacions per evitar les camades indesitjades que són la causa més comuna d'abandonament», expliquen des de Progat,

Progat tindrà una parada a la carpa del passeig del Mar on informarà del seu treball a Sant Feliu

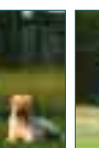
Gandhi: «La grandesa d'una nació i el seu progrés moral, poden ser valorats per la forma de tractar als animals».

els quals recorden que són moltes les associacions que com ells porten a terme la tasca d'esterilització en les colònies de gats urbans. «D'aquesta manera es permet un control sociosanitari

envers aquests animals», així com més control veterinari, millor qualitat física, millor alimentació, etc.

Des de l'associació a més recorden que és obligatori la identificació dels animals de companyia a través de microxips, «una operació simple i que no resulta tan cara com la gent es creu», expliquen i emfatitzen que és la manera de localitzar els animals perduts al temps que es redueix l'abandonament. «A la temporada d'estiu i vacances de Nadal és quan es produeixen més abandonaments d'animals, cal tenir en compte que un gat abandonat en una col·lònia urbana no sobreviu», comenten des de Progat.

El gat criat en una llar no se sap defensar sol al carrer i acaba atropellat pel que cal mentalitzar-se a l'hora de prendre la decisió de tenir un animal a casa, ja que com a posseïdors es tenen unes obligacions envers la seva cura i protecció durant tota la seva vida. «No es tracta d'una joguina que es pot guardar un cop ja ha fet el seu servei, es tracta d'un ésser viu amb emocions i sentiments, que pateixen i senten igual que nosaltres i que ho donen tot sense esperar res a canvi», recorden.

RESIDÈNCIA CANINA I CENTRE D'ENSINISTRAMENT

Residència Canina

- Hotel de gossos amb habitacions de 10 m²
- Estades en zones d'oci en grup o individual
- Recollida i entrega a domicili • Servei veterinari 24 hores
- Recinte segur totalment tancat en zona verda molt tranquil·la.
- Atenció professional a càrrec de personal qualificat, confiança, respecte i estima pels animals.

ZONA L'ESCALA - VENTALLÓ · Tel. 609 725 895

Representants de l'equip nacional als Campionats del Món de la FCI (RCI) i WUSV (Sch) 2007

Ensinistrament

- Educació a domicili, formació amo-gos
- Classes d'obediència en grup per a cadells i gossos adults.
- Correcció de conductes inadequades en gossos i gats.
- Club d'agility i R.E.I.

La Mascota

«Les fites legislatives en defensa dels animals s'aconsegueixen per iniciativa popular»

► Fundació Equanimal denuncia el maltractament animal i la falta d'implicació de les administracions públiques

GIRONA | LAURA MARÍN

«A Equanimal ho donem tot pels animals, ens arrisquem a fer el que fem perquè sabem que la idea que defensem és justa. Qualsevol animal té dret a la vida, i a la vida en llibertat, sense ser explotat, torturat o assassinat». D'aquesta manera, aparentment tant directa i senzilla, defineixen els seus objectius els membres de la Fundació Equanimal. No obstant això, un recorregut per la seva història i les seves accions demostra que tot és més complicat: accions altament mediàtiques per obrir debat social; activistes que no s'amaguen; risc per la integritat física mitjançant la resistència no violenta; judicis oberts, etc.

Equanimal és una organització no lucrativa que realitza activisme pels drets dels animals. Va ser fundada el novembre de 2006 per la fusió de les organitzacions ALA i Dret per als Animals, que buscaven aconseguir una entitat forta, organitzada i amb més recursos. Actualment compta amb una plantilla de 15 persones i una extensa xarxa de voluntaris i activistes repartits per tot el territori espanyol, a més dels 600 socis que donen suport i ajuden a finançar les accions de la Fundació.

Han estat moltes les campanyes engegades per Equanimal en aquests tres anys. Actualment, les activitats se centren, principalment, en la denúncia contra la indústria pellerera, i algunes de les accions que més impacte han tingut han estat la irrupció a la desfilada de Miguel Marinero durant la passarel·la Cibeles o el nu

La fundació ha realitzat protestes durant curses de braus.

Les activitats de la fundació se centren principalment en la denúncia contra les activitats de la indústria pellerera

col·lectiu a Madrid, coincidint amb el Dia Internacional Contra la Matança de Foques. Però les accions d'Equanimal no es limiten a aquests camps. «Tenim campanyes per a tots els àmbits de l'explotació animal: caça, espectacles com els circs amb animals o la tauromàquia, experimentació, zoològics i aquaris, abandonaments, etc.», expliquen els responsables de la Fundació.

Al llarg de 2008 van protagonitzar altres accions com el sa-

botatge al torneig anual de caça de la guineu, la irrupció a la festa per la caça i la pesca a Dima, el rescat a cara descoberta de gallines, l'assalt a la plaça de braus de Las Ventas durant una cursa, la irrupció als San Fermín o el boicot antiexperimentació animal contra Procter&Gamble, entre moltes altres. En moltes d'aquestes activitats reben la col·laboració, a més dels socis o voluntaris, de la societat en general, ja sigui en forma de participació –en la campanya contra Procter&Gamble es va evidenciar l'ús de l'experimentació animal amb productes d'aquesta marca etiquetats amb cartells de denúncia- o amb nombrosos missatges de suport.

La resposta popular fa que la

Des d'Equanimal aposten per les actuacions altament mediàtiques.

Fundació valori positivament les seves accions. «Sense cap dubte, l'acció més ben valorada fins al moment ha estat l'assalt a la plaça de braus de Las Ventas, a Madrid, perquè va marcar un abans i un després en el moviment antitaurí», comenten. Era el primer cop que es plantava cara a les curses de braus dins de la mateixa plaça i l'acció va tenir tant d'èxit que va ser repetida a altres ciutats com Alacant, Barcelona o Saragossa. I no només a Espanya, sinó que fins i tot va traspasar fronteres i va ser emulat a la ciutat colombiana de Cali, també amb una resposta molt positiva. Els sis activistes que van realitzar l'acció a Madrid estan en l'actualitat a l'espera de judici.

Des d'Equanimal asseguren que la implicació de les administracions i del Govern en la defensa dels animals és inexistente. «Les úniques fites en matèria legislativa s'han aconseguit per iniciativa popular, com la consulta popular de l'Ajuntament de Paterna respecte als Correbous o la que ha de sortir endavant a Catalunya per prohibir la celebració de les curses de braus», expliquen des de la Fundació. En canvi, valoren molt positivament que cada vegada hi ha més persones conscienciades amb el problema que suposa «el nostre tracte cap als animals» i que aquests són «éssers capaços de sentir plaer i dolor, i que a ells els interessen les seves vides tant com a nosaltres les nostres».

La Mascota

La UAB inaugura un banc de sang per ajudar els animals malalts

L'Hospital Clínic de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona ha engegat un projecte per facilitar l'obtenció de sang a les escoles i clíniques que treballen en la medicina animal.

BANC DE SANG

✓ Rafael Ruiz (a la primera foto) dirigeix el banc de sang de la Universitat Autònoma, inaugurat recentment amb l'objectiu de facilitar l'obtenció de sang i la distribució en els centres que la reclamin. Els treballs han començat amb pocs donants però des del centre es treballa per prestar un servei que, a més, beneficiï els gossos, ja que tots són sotmesos a un examen mèdic previ.

L. Marín, Cerdanyola del Vallès
El banc de sang animal, ubicat a la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona, és una nova iniciativa –fa menys de dos mesos que es va inaugurar– que neix amb l'objectiu de salvar vides animals distribuint productes sanguinis d'alta qualitat i oferint assistència sobre medicina de transfusió a la comunitat veterinària. Aquesta iniciativa, portada a terme per un grup d'investigadors dirigit pel professor Rafael Ruiz de Gopegui i coordinat per la veterinària Begoña Peñalba Martínez, té com a principal interès que els veterinaris puguin accedir a productes sanguinis, cosa que actualment és molt difícil ja que els únics òrgans d'aquestes característiques existents són per autoabastir clíniques o escoles de veterinària.

El procediment que segueix el banc de sang animal per a l'extracció està supervisat per la Comissió d'Ètica en l'Experimentació Animal i Humana de la UAB i pel Servei de Protecció de la Fauna, Flora i Animals de Companyia de la Generalitat de Catalunya. Per això, des del banc s'assegura que «per garantir la salut i el benestar dels donants i per proporcionar hemoderivats de qualitat, l'extracció i el processament es realitzen a les nostres instal·lacions». «Un dels nostres objectius és incrementar la consciència pública de la necessitat d'un banc de sang animal i promoure la participació desinteressada per part dels propietaris, ja que la seva mascota pot salvar la vida de fins a tres animals», explica Begoña Peñalba.

Abans de començar amb l'extracció de la sang, el gos passa per un examen físic en el qual es mesuren el pes, la temperatura i la freqüència cardíaca i respiratòria de l'animal. A continuació es col·loca el donant a la taula d'exploració i s'afaita i es desin-

Rafael Ruiz i Begoña Peñalba dirigeixen el centre que es va inaugurar a Barcelona fa uns dos mesos

Un dels objectius, a més de l'obtenció de sang, és promoure la participació desinteressada dels propietaris dels gossos

Durant l'extracció no s'anestesien els gossos, per això només podran ser donants els que tinguin bon caràcter

fecta la zona de la jugular per iniciar l'extracció. Es punxa amb l'agulla esterilitzada i s'espera durant uns 15 minuts per omplir la bossa amb aproximadament 400 mil·lilitres de sang.

Durant l'extracció «ni sedem ni anestesiem els animals. Per aquesta raó no tots els gossos són possibles donants, només els de bon caràcter», explica Peñalba. Un cop finalitzada l'operació, es deixa que entri tot el sèrum que s'ha injectat prèviament perquè el gos no perdi volum i «es recompensa el gos amb un apetitós menjar». Els animals poden donar cada tres mesos i a cada nou gos que arriba a l'Hospital Clínic Veterinari de la UAB se li fa, de manera gratuïta, una exploració clínica i un diagnòstic d'enfermetats.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

Una alternativa per allotjar els gossos

Un dels principals problemes que es presenten a l'hora d'anar de vacances és què fer amb la mascota. Viatjar amb animals no sempre és possible i no tothom disposa d'algú amb qui deixar el gos durant la seva absència. Les residències canines són, cada vegada més, una bona alternativa.

Les residències canines ofereixen cada vegada més serveis: estances individuals en casetes amb pati, veterinaris, perruqueria, passejos, jocs, ensinistrament, etc. A Girona trobem una àmplia oferta d'aquests centres per a gossos. A les fotografies, diferents espais de les residències canines de Campdorà i Can Brian.

L. Marín, Girona
Cada vegada més les persones que tenen gos es decideixen per deixar a aquest allotjat en una residència canina, una alternativa que ha disminuït considerablement la xifra d'abandonament d'animals en el període de vacances. En aquests llocs els gossos reben totes les atencions necessàries durant l'absència dels seus propietaris, des d'alimentació fins a higiene, passant per l'administració de medicaments, si el gos ho necessita.

A la demarcació de Girona trobem molta oferta per a l'allotjament dels gossos. Des de residències que ofereixen serveis bàsics fins a «hotels de cinc estrelles» que a més ofereixen ensinistrament i tractament veterinari. «Però ara no només la gent porta el seu animal per a les vacances», explica Carles Barba, de la residència canina Campdorà. «Els canvis de domicili, les obres, les vacances dels vigilants, les malalties d'un membre de la família, entre d'altres, són motius que porten a deixar un gos en una residència durant uns dies», afegeix.

Tenir una mascota comporta moltes gratificacions però també molts deures. «Disposar d'un lloc de confiança per deixar els gossos dona una certa llibertat perquè viatjar amb el gos pot tenir alguns inconvenients», explica Carles Barba. La residència canina Campdorà va néixer fa 30 anys quan aquests espais a Girona eren una novetat. Actualment disposa d'unes 90 places i preus que ronden els 13 euros per nit amb tot inclòs –gosses amplex i individuals, calefacció a l'hivern, ombra a l'estiu, neteja, menjar, etc.– «El canvi d'hàbits dels humans influeix en els gossos i el seu tractament, per això ara oferim també ensinistrament, perruqueria, etc.», afegeix el responsable de la residència, que ara per Nadal té totes les places reservades. «És curiós, però en aquestes dates els nostres clients solen ser estrangers que van a veure la família. A l'estiu els gossos són més de persones d'aquí», diu Barba.

«Posar en marxa una bona residència canina és complicat», explica Gabriel, de la residència Cau del Duc, qui afegeix que «s'ha d'atendre molt bé els gos-

La residència canina és la millor alternativa a l'abandonament quan no es pot atendre la mascota ni viatjar-hi

Els canvis en els hàbits humans influeixen en els gossos i les residències s'adapten a les noves demandes

Un bon centre per a gossos cuida i motiva els animals cada dia, oferint un bon tracte i serveis de qualitat

sos, treure'ls de les gosses cada dia, motivar-los...». L'important d'aquests espais és aconseguir que quan el client va a buscar el seu gos vegi que «està content i ben cuidat, no prim ni deprimit ni malalt», insisteix Gabriel. El responsable del Cau de Duc, que disposa d'aproximadament 50 places, afirma que és necessari tenir experiència en gossos, una mica de veterinària i psicologia canina per portar bé una residència. «Alguns pensen que amb tenir-los tancats a les gosses i donar-los menjar és suficient», es queixa.

Una altra residència que ofereix allotjament al gironès és De Brian, a Sant Jordi Desvalls. «Nosaltres oferim unes 40 places, amb casetes individuals d'entre sis i nou metres quadrats amb pati i calefacció», explica Daniel Ruano, cap de De Brian. «A més, treiem els gossos a passejar tres vegades al dia, lligats o solts i juguem amb ells. També els netejem amb productes especials», afegeix Ruano.

Així, les residències canines ofereixen totes les atencions que requereix un gos perquè es trobi «com a casa» durant l'absència dels seus amos.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019

RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. I LA R.S.C.E.

La Mascota

«Els nens han d'entendre des de petits la responsabilitat que comporta cuidar un gos»

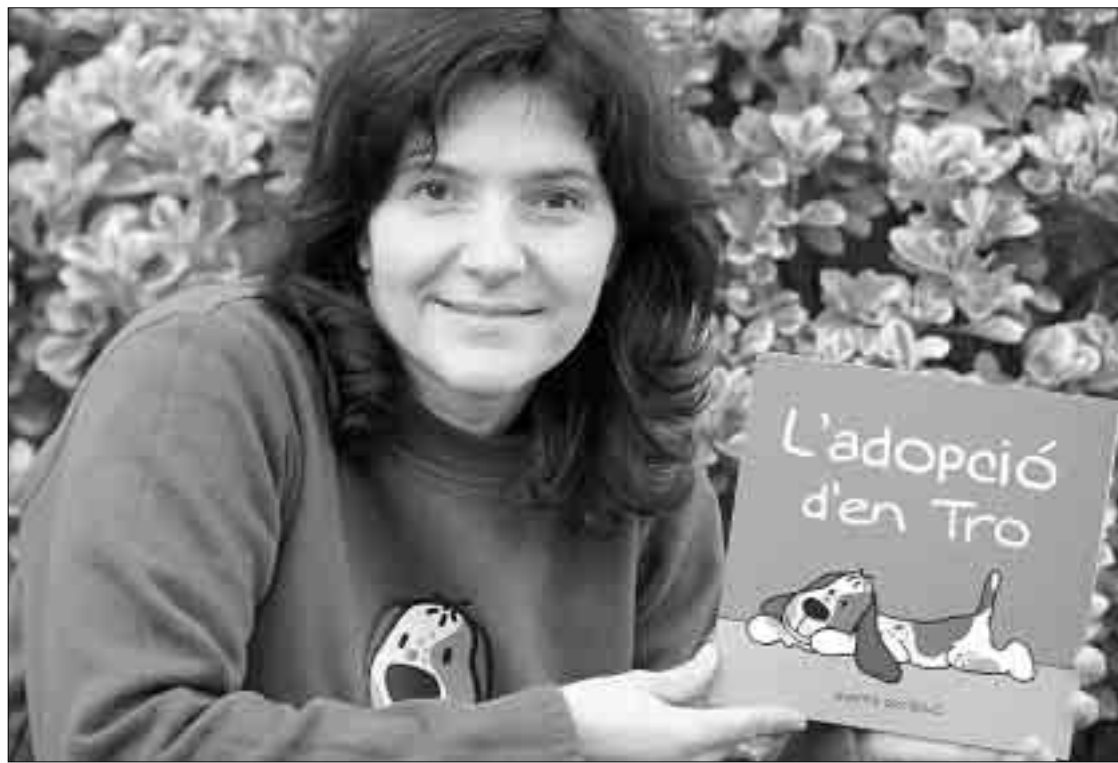
La il·lustradora infantil Marta Perdigó, en col·laboració amb l'Agility Club de Girona i l'Ajuntament, ha escrit «L'adopció d'en Tro», un llibre en què explica, d'una manera senzilla i molt visual, els mecanismes per adoptar, tractar i cuidar un animal a casa

Un conte per explicar «què vol dir tenir un gos»

L. Marín, Girona
Marta Perdigó (Barcelona, 1973) és il·lustradora infantil de professió, tot i que coneix perfectament el món animal ja que va passar vuit anys treballant d'auxiliar veterinària i set fent agility amb les seves dues gosses, amb les quals ha estat campiona de Catalunya. La seva aventura en la literatura infantil la va iniciar tractant d'explicar al seu fill l'adopció internacional. Així neix la col·lecció «La Família Creix». En el seu darrer llibre ha canviat de protagonistes i ha passat a parlar d'animals. El gos Tro és el protagonista d'una història que comença quan els propietaris de l'animal l'abandonen en una carretera.

Marta Perdigó comenta que triar aquesta situació per iniciar el conte va ser per fer entendre als nens, «encara que siguin molt petits, la responsabilitat que suposa tenir un gos. Ho vaig fer expressament», amb la intenció de provocar una reacció i que «els nens es fessin preguntes» com «i per què l'han abandonat?» o «per què enmig de la carretera?». A partir d'aquí, explica l'autora del llibre, «és qüestió dels pares fer entendre que existeixen mecanismes per evitar aquesta situació», com portar l'animal a una gossera o donar-lo a una persona que el vulgui.

La imatge d'un gos abandonat enmig de la carretera, amb el perill que la travessi i sigui atropellat impacta fins i tot als més grans. «Als adults, sobretot aquells que treballen amb animals, aquesta pàgina els arriba al cor». No obstant, les opcions que presenten els ajuntaments o les associacions d'animals poden ajudar a evitar el gran nombre d'abandonaments que es produeixen cada any. A més, «si

MARTA PERDIGÓ. L'autora de «L'adopció d'en Tro» amb el seu llibre.

«És molt important consultar un veterinari perquè ens aconselli quin tipus de gos s'adapta a la família»

els pares decideixen adoptar un gos no l'abandonaran». Tot i que la sort de l'animal sempre depèn del tipus de família.

L'adopció d'un gos és actualment una de les alternatives importants a la compra, ja que, a més d'abaratir els costos de l'adquisició de l'animal, ajuda a buidar les gosseres i evitar sacrifi-

cis d'animals. No obstant, la decisió sempre és de la família i «la gent que té nens petits prefereix moltes vegades comprar cadells», explica Perdigó. En el seu llibre, la família «Casamitjana» ha optat per aquesta opció. La seva autora comenta que, després de tenir molt clar que el punt de partida era l'abandonament d'en Tro, el gos protagonista de la història, el següent pas era la situació, «molt típica en nens petits de demanar un gos i l'acceptació dels pares». A partir d'aquí, es fa una llista de les necessitats que tindrà el gos i dels passos a seguir i es van completant: triar un gos a la gossera, portar-lo al veterinari, censar-lo, comprar-li els complementos, netejar-lo, donar-li de menjar, etc.

Marta Perdigó destaca, tant en la història com en la introducció —dirigida als pares— que és molt important consultar a un veterinari abans de triar un gos perquè aquest s'adapti a la família. «A vegades triem un gos per la raça o la forma o l'edat i després no lliga amb la família», insisteix Perdigó.

Tot i que Perdigó havia escrit fins ara sobre l'adopció internacional de nens, la col·laboració amb l'Agility Club la va portar a canviar de personatge. «Ells fan uns cursets educatius perquè els infants aprenguin a cuidar els gossos amb un joc pràctic sobre els requisits de cuidar un gos. El conte és, d'alguna manera, la part escrita d'aquest joc», explica l'autora de *L'adopció d'en Tro*.

Portada del llibre de Marta Perdigó.

L'adopció d'en Tro és un conte per a nens i nenes d'entre 6 i 12 anys, amb la voluntat de transmetre'ls què vol dir tenir un gos a casa. Quan ens plantejem la conveniència d'acollir un gos a casa, sobretot per les demandes insistents dels més petits, ràpidament se'ns acudeixen moltes raons per justificar la seva presència: la satisfacció que ens dona la seva fidelitat incondicional, l'alegria que ens aporta amb els seus jocs, la companyia que ens fa en els moments de soledat... Però tenir cura d'un animal també implica altres aspectes que cal tenir molt en compte. D'una banda, les obligacions legals que ens comporta: cal documentar-lo, censar-lo i anar periòdicament al veterinari per vetallar per la seva salut. I, de l'altra, no menys important és el compromís personal que adquirim: dedicar-li el temps necessari per educar-lo, treure'l a passejar, jugar-hi i gaudir plegats d'estones comunes que li facin arribar la nostra estima. Amb aquest conte es vol oferir, d'una manera accessible als més petits, una visió global i objectiva de tot el que representa tenir un gos. Així, els infants podran entendre fins on arriba la responsabilitat que es contrau quan es decideix incorporar un animal a la família. D'altra banda, els serà possible participar de la presa de decisions i comprendran millor la posició dels adults.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. I LA R.S.C.E.

La Mascota

El Club d'Agility ensenya als nens gironins a cuidar un gos

Organitzen un circuit que imita els passos que s'han de seguir quan adquirim un animal

L. Marín, Girona
El Club d'Agility de Girona va inaugurar dilluns la segona edició dels *Recursos Educatius per a Nens*, amb què ensenya als escolars les responsabilitats que comporta tenir un animal de companyia. L'objectiu d'aquests cursets és fer entendre als més petits que tenir un gos a casa «comporta uns sacrificis», expliquen des del Club. Per això, «no saltres intentem que els nens no demanin un gos a casa i, si ho fan, ho facin sabent que no és una joguina i quines són les responsabilitats i la feina que comporta», comenta Josep Durant, president del Club Agility Girona, qui afegeix que «amb això també volem evitar la compra irresponsable d'animals i el gran nombre d'abandonaments».

Els cursets que van dirigits a escoles –en aquesta edició hi participen uns deu centres de Girona– s'enfoquen dins d'un circuit de jocs que imita la vida real, «els llocs on s'ha d'anar i les coses que s'han de fer i saber quan tens un animal». La primera part consisteix en una xerrada sobre els gossos, el que comporten, els tipus de gossos segons races i grandària, les necessitats específiques de cada un, etc. Després, en grups, els nens trien un gos –fet de metacrilat– i comença el recorregut. Així, primer han d'anar al veterinari «per posar-li el xip per identificar el gos i poder retornar-lo als seus amos si algun dia es perd», també se li han de posar les vacunes i fer una revisió –tot això amb enganxines i estris de cartró perquè els nens puguin interactuar, al mateix temps que un monitor els fa l'explicació–.

Un cop superat el pas del veterinari, han de censar el gos a l'Ajuntament per tal que quedi constància de les dades i de la propietat. Més endavant s'ensenya als petits que s'ha de ser

MARC MARTÍ

TRIAR UN GOS. Els monitors expliquen als nens les característiques i necessitats de cada raça.

MARC MARTÍ

ESPORT. El Club amenitza el curset amb una exhibició d'Agility.

civilitzat, és a dir, no portar el gos sense lligar, no deixar-lo entrar en parcs infantils, recollir els excrements, etc. «Els nens s'ho passen molt bé recollint caques de mentida però han d'entendre que

les de veritat fan pudor i no per això s'han de deixar tirades». A més, el gos també necessita que li ensenyin i que l'eduquin perquè no bordi a l'altra gent ni la molesti. I, per últim, també hem

de dedicar-li temps i jugar amb el gos perquè no «s'avorreixi».

Per amenitzar el curset, els membres del Club Agility Girona fan als nens una demostració d'Agility, amb la qual cosa els nens veuen que hi ha moltes maneres de compartir temps i jocs amb els gossos.

Per finalitzar el curset es fa una xerrada sobre l'abandonament, «intentant que els nens se'n adonin que no tot és diversió, que el voler tenir un gos s'ha de pensar molt bé i estar segur que el podem cuidar». Perquè els nens no s'oblidin dels passos a seguir quan es té un gos i puguin compartir el que han après amb els seus pares, el Club amb col·laboració amb l'Ajuntament, regalen als petits el llibre *L'adopció d'en Tro*, de Marta Perdigó, que, d'una manera molt visual, recorda als nens la importància de cuidar i atendre els animals.

Denuncien la falta de mesures per aplicar la nova Llei de protecció dels animals

DdeG, Barcelona
La Coordinadora d'Entitats de Protecció d'Animals de Catalunya ha convocat per avui un acte per presentar el seu Manifest en relació amb l'entrada en vigor de l'article 11.1 de la Llei de protecció dels animals. Aquest, que fa referència a la prohibició de sacrificar gats i gossos recollits a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia abandonats i als nuclis zoològics en general, s'ha de posar en marxa a partir de gener de 2007. No obstant, segons la Coordinadora, hi ha una manca de mesures i d'accions per part de les Administracions per facilitar l'aplicació d'aquesta normativa. Així, asseguren que «l'aplicació d'aquesta prohibició esdevindrà inviable si abans que arribi la data no es prenen les mesures pertinents per fer-la possible», sobretot per la manca de previsió i la poca dotació de mitjans i recursos.

«Per evitar la saturació dels centres d'acollida i, per tant, el sacrifici d'animals, és necessari minvar el nombre d'abandonaments i d'animals no recuperats pels seus propietaris», és a dir, atacar el problema des del seu origen. Per això, els de la Coordinadora d'Entitats animen a aplicar una llei que la mateixa Administració ha promulgat i que es resumeix en sis punts bàsics: «el cens dels animals i l'ús de microxips, les sancions per maltractaments o abandonaments, la creació d'una base de dades, l'esterilització perquè no neixin més gossos o gats no desitjats, la creació de centres d'acollida que puguin donar cabuda als animals i la inspecció i control d'aquests animals». Un altre punt a tenir en compte, perquè no passi el mateix amb els animals exòtics o «de moda», és regularitzar-ne l'entrada al país.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 ■ Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

MUSEU DELS GATS

CATALONIA-EL PAÍS DEL GATO DE LUNA. La festa inclou concursos, música, disfresses i moltes altres activitats que fomenten l'amor pels felins i la participació.

Tres dies de festival dedicats als gats

El Museu dels Gats presenta dos dies de festa on els concursos, els balls, les disfresses i l'ambient en general recorden constantment el món felí. A més de buscar la participació activa dels assistents, el festival busca ajudar, amb una subhasta, les protectores d'animals.

L. Marín, Lloret de Mar
Lloret de Mar acull dilluns i dimarts de la setmana vinent la primera edició del festival internacional Catalonia-El país del gato de luna, organitzat des del Museu dels Gats per Vera Novoss, en col·laboració amb l'Ajuntament del municipi. Durant dos dies, els participants podran gaudir de nombroses activitats, sempre relacionades amb el món felí.

Entre d'altres, hi haurà concursos de dibuix, de caricatures, de música, de fotografia, de vídeo, d'arts decoratives, de dis-

fresses de gats o de col·leccionistes. Tots els concursos tindrán premis per als millors participants, alguns econòmics.

Des del Palas Atenea de Lloret de Mar, la festa es dividirà en activitats per a adults i per a infants, tot i que també se'n realitzaran algunes de conjuntes. Així, el festival comença dilluns amb una visita gratuïta al Museu i a l'exposició temàtica amb les obres que participen en els diferents concursos. Més tard, es farà un passí dels diferents curts que tracten sobre temàtica de gats. També, per als més petits,

ANIOL RESCLOSA

MUSEU. Vera Novoss presenta la seva col·lecció a Lloret de Mar.

també es projectarà una pel·lícula protagonitzada per felins.

El segon dia hi haurà concerts, classes de maquillatge i

festa amb sopar inclòs. A més, es finalitzarà la jornada amb l'entrega de premis i una subhasta a favor de les protectores

Els organitzadors premiaran aquells participants que es presentin al festival disfressats de gat

Catalonia-El país del gato de luna impulsa concursos molt variats i imaginatius: dibuix, vídeo, música, ball, etc.

d'animals. La fi de festa, ja de matinada, donarà l'entrada al Dia Mundial dels Felins amb el cant de l'himne dels gats.

Selecció Canina **El Prat**

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

La llei sobre tinença de gossos peril·losos vol preservar la seguretat de les persones

Les notícies sobre els atacs de cans a persones i les conseqüències greus d'aquestes agressions continuen aixecant polèmica. La legislació, tant nacional com autonòmica, intenta evitar que gossos «marcats» com potencialment agressius estiguin en mans de persones no preparades per a la seva cura. No obstant, qualsevol ca, sobretot si no està ben educat, cuidat i alimentat, pot convertir-se en un animal extremadament perillós.

L. Marín, Girona

L'atac de cinc gossos a un nen de 7 anys en un municipi de Granada ha aixecat, de nou, la polèmica sobre la tinença d'animals de risc en mans de persones no aptes per cuidar-les. En aquest cas, segons la família, l'amo recull gossos vagabunds i els té sense menjar, sense vacunes i sense lligar. En els últims 15 anys han mort 18 persones a conseqüència de les ferides sofertes després de ser atacades per cans, 10 d'elles nens. A això cal sumar-hi els nombrosos casos de ferits greus o lleus que no acostumen a tenir un registre tan clar. Per intentar evitar aquestes situacions el Govern va aprovar, l'any 2002, un decret llei en el qual es fixen els requisits per obtenir la llicència administrativa d'aquestes races d'animals.

Entre altres punts, aquest decret intenta aclarir quines són les mesures de seguretat que s'han d'adoptar quan es tenen gossos potencialment peril·losos. Així, per exemple, un primer punt indica que, a les vies públiques, les parts comunes dels immobles col·lectius, els transports públics i els espais d'ús públic en general, els gossos han d'anar lligats i proveïts del corresponent morrió, i «en cap cas no poden ésser conduïts per menors de setze anys». A més, afegeix, que les instal·lacions que alberguin gossos potencialment peril·losos han de tenir «les parets i les tanques suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal», les portes de les instal·lacions han de ser tan resis-

MIGUEL ÀNGEL MOLINA/EFE

GRANADA. El propietari dels gossos que van atacar un nen aquest diumenge.

tents i efectives com la resta del contorn i «s'han de dissenyar per evitar que els animals puguin desencallar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat» i el recinte ha d'estar «convenientment senyalitzat amb l'avertiment que hi ha un gos d'aquest tipus». L'home de Granada incomplia la majoria de les pres-

cripcions.

Un altre dels temes en què la llei posa especial èmfasi és en «l'obtenció o renovació de la llicència administrativa per la tinença o conducció de gossos». Perquè els papers no només els ha de posseir «l'amo» sinó també la persona que es faci càrrec del gos a més d'aquest o qui es

MIGUEL ÀNGEL MOLINA/EFE

GRAN NOMBRE. L'home tenia més de 30 gossos que no cuidava.

MIGUEL ÀNGEL MOLINA/EFE

CONTROL. Els veterinaris faran un control dels animals retirats a Granada.

quedi amb ell quan el propietari marxi de vacances o estigui a la feina. Per obtenir aquesta llicència cal ser major d'edat, no haver estat condemnat «per delictes d'homicidi, lesions, tortures, contra la llibertat moral, sexual i la salut pública, associació amb banda armada o de narcotràfic, etc.», no haver estat

sancionat per infraccions molt greus i disposar de la capacitat física i l'aptitud psicològica. A més, cal acreditar haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 150.253 euros.

passa a pàgina 2 ➞

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

Gossos de presa canaris gegants sorprenen els vianants a Las Palmas

Molt a l'estil de la «Cow Parade», l'Ajuntament canari va engegar fa uns mesos una iniciativa per promocionar les seves empreses i el dog canari. Diferents artistes han deixat la seva empremta en figures que encara es poden veure repartides per tota la ciutat.

AJUNTAMENT DE LAS PALMAS DE GRAN CANARIA

✓ Diferents imatges de l'exposició de gossos de presa canaris a Las Palmas. En la imatge de dalt, les figures ja decorades esperen a l'edifici Miller per ser repartides per tota la ciutat. A baix, una mostra d'un gos de l'Ajuntament en el seu emplaçament i les figures en blanc, que esperen per ser pintades.

L. Marín, Tenerife

Al voltant de cinquanta figures de gos de presa canari ocupen els carrers de Las Palmas de Gran Canaria i l'Edifici Miller, des d'on van partir el mes de setembre passat després de ser decorats per alumnes de l'escola d'Arts i Oficis així com per diferents artistes de reconegut prestigi. Amb aquest projecte l'Ajuntament del municipi pren com a element central el gos de presa canari, amb el qual promociona un dels representants de la tradició autòctona i que, a més, posseeix un gran atractiu en l'àmbit plàstic i artístic.

Molt a l'estil de la *Cow Parade* que durant l'estiu passat va omplir la ciutat de Barcelona amb vaques de colors i representants de personatges i marques conegudes, els diferents patrocinadors que es van interessar per un dels gossos de presa canari decorat, va poder triar la ubicació que més li va interessar per col·locar la seva escultura. L'exposició, que en principi havia de durar tres mesos, ha tingut tant d'èxit, que encara es manté, per a sorpresa i beneplàcit dels canaris i els turistes que s'acosten a la illa.

Les escultures dels gossos han estat realitzades en fibra de vidre i es presenten en dues postures, dret i assegut. Amb unes mesures d'1,80 metres d'alt i 2,10 de llarg, cadascun dels «dogs» va adoptar un aspecte diferent al ser decorats amb diferents dissenys patrocinats per les empreses ubicades en aquesta ciutat i que van voler participar en aquest projecte de dinamització de la vida cultural de Las Palmas. Amb tot plegat, l'Ajuntament capitalí fa partícips del projecte a entitats empresarials de la ciutat.

Artistes com Pepe Dámaso, Juan José Gil, García Álvarez, Gregorio González, Pilar Rodiles, Marta Mariño, Fernando

El dog canari representa la tradició autòctona i posseeix un gran atractiu en l'àmbit plàstic i artístic

L'Ajuntament ha adquirit algunes figures i va propiciar que empreses de la ciutat participessin al projecte

Els canaris prefereixen el nom de gos de presa però la Federació Internacional el va reconèixer com a «dog»

Álamo i Miguel Panadero, entre d'altres, així com un grup d'alumnes de l'Escola d'Arts, van treballar en la decoració de les figures, donant-li a cadascuna una particular empremta. Després de la inauguració, el 16 de setembre, al mateix edifici Miller, els gossos van ser repartits per tota la ciutat. Amb tot, l'Ajuntament dóna una mica més de color i a aquest petit paradís de les illes Canàries i, de pas, promociona una raça de gos autòctona, sorgida com a resultat d'encreuaments entre el Majorero, i gossos Molosoides. Tot i que als segles XVI i XVII va experimentar un gran auge, no va ser fins al passat 2001 quan la Federació Cinològica Internacional el reconeix sota la denominació de dog canari.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

SOS Galgos denuncia l'explotació dels llebrers en apostes i caceres

L'entitat va ser fundada l'any 2000 per Anna Clements i Albert Sordé amb la intenció de protegir els gossos del canòdrom de Barcelona. Les condicions inhumanes en les quals es trobaven els cans podrien agreujar-se després del tancament del centre. Per això, SOS Galgos inicia una campanya d'adopció i lluita perquè s'apliqui la llei de protecció animal

Idees per ajudar en la recuperació dels gossos

L. Marín, Girona
Després que el passat mes de febrer tanqués l'últim canòdrom d'Espanya, el de la Meridiana de Barcelona, els 700 llebrers que hi competien —o que «havien estat explotats», depèn de qui ho expliqui— han quedat sense «feina». Després de setmanes d'incertesa sobre el seu futur, de preocupació i de mobilitzacions dels ciutadans i grups de protecció dels animals, les quatre administracions competents en el benestar dels llebrers es van reunir per dissenyar un pla de supervisió del seu procés d'adopció i d'aplicació de la legislació. Entre aquestes es troba SOS Galgos, entitat que des de fa sis anys lluita per evitar que aquests animals s'utilitzin per a les apostes, sobretot aquelles il·legals, la cria o la cacera, i que se'ls maltracti o se'ls abandoni quan jo no compleixin aquesta funció.

SOS Galgos és una associació sense ànim de lucre que va ser fundada l'any 2000 des de Tres Vet, un centre veterinari de Barcelona. Els seus fundadors, Anna Clements i Albert Sordé, treballen des de llavors pel benestar dels llebrers, tant els de les carreres com els de la caça, rescatant per tot Espanya aquests animals i «tornant-los la dignitat com a animals de companyia». Clements explica que des de SOS Galgos «initem donar una segona oportunitat als llebrers oferint a cada un la possibilitat d'iniciar una nova vida essent adoptats per una família». A més, també treballen en l'àmbit legislatiu i educatiu per «atacar el problema des de l'arrel: la falta de control sobre la cria»

Ddeg

ADOPCIIONS. Lucas és un dels gossos de SOS Galgos adoptats per un gironí i adaptat a la vida familiar.

L'Associació treballa també en l'àmbit educatiu i legislatiu per «atacar el problema des de l'arrel»

i la falta de legislació», afegeix la fundadora.

La junta directiva de SOS Galgos està formada per tres veterinaris i dues infermeres. Maria Teresa Martínez és infermera sanitària i la vicepresidenta

de l'entitat i realitza la seva feina des de Sevilla. Emilia Pérez Troya és veterinària i actua com a secretària de l'organització, igual que Joan Carles. Albert Sordé és director executiu i cofundador de SOS Galgos, Carles Pérez tresorer i Anna Clements, presidenta.

L'entitat va ser creada, en principi, per defensar els llebrers de carreres de l'únic canòdrom que quedava obert a Espanya, el de Barcelona, «on més de 700 llebrers vivien en condicions inhumanes», expliquen des de l'Associació. Al mateix temps, SOS Galgos lluita per la

defensa dels llebrers autòctons, moltes vegades utilitzats indiscriminadament per caçadors «capritxosos» per perseguir llebres, són criats en excés, abandonats, penjats, degollats i tirats a pous o abandonats enmig de la carretera arreu d'Espanya.

Amb el temps, i amb el tancament del canòdrom de Barcelona, l'entitat ha iniciat una campanya per millorar la legislació i aconseguir que aquests animals siguin adoptats per intentar «donar-los una segona oportunitat, una vida més digna lluny dels abusos i dels maltractaments», explica Clements.

Després de rebre informació sobre injustícies, maltractaments i atrocitats cap als animals moltes persones s'indignen, però després d'un curt període de temps aquesta indignació es converteix en impotència i finalment en autoconsol davant de com n'és, de difícil, resoldre el problema a gran escala. Algunes persones justifiquen la seva passivitat davant el fet que sempre hi ha injustícies més grans que fins i tot afecten les persones i finalment donen l'esquena al problema.

Altres persones, no obstant això, no es resignen a acceptar aquestes situacions i lluiten per frenar aquestes injustícies i millorar el benestar dels animals, cosa que indirectament ajuda a millorar el benestar de les persones. Com més persones s'uneixin a aquesta lluita, més objectius es podran aconseguir. Des de SOS Galgos donen algunes idees de com poder ajudar.

Primer, seguir informant-se sobre les injustícies cap als animals al nostre país, informar les altres persones, i expressar queixes a les autoritats competents. Una queixa és generalment ignorada, però milers d'elles es tenen en consideració. Segon, si es disposa de les condicions per tenir un llebrer com a animal de companyia, des de l'entitat es donen facilitats per adoptar-ne un.

Tercer, si es tenen les condicions de tenir un gos però no hi ha un compromís ferm, també es pot acollir de manera temporal per ajudar-lo a adaptar-se a una vida familiar. Per últim, també es poden fer aportacions a SOS Galgos, que serviran per alimentar, cuidar, allotjar i continuar lluitant pels llebrers i altres animals necessitats. D'aquesta manera, l'entitat podrà continuar acollint llebrers retirats i adaptant-los a una vida familiar més digna i sense les crueltats dels canòdroms i les caceres.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

La reserva Fuives ofereix activitats per conèixer de prop el ruc català

Joan Gassó va veure fa uns anys els perills que corria el guarà autòcton i es va decidir a posar en marxa un centre de reproducció. Actualment aquest espai ha estat qualificat d'aula d'entorn natural i obre les seves portes perquè tothom pugui aprendre coses sobre aquest animal.

WWW.FUIVES.COM

✓ En les fotografies podem veure diferents moments d'una visita escolar al nucli zoològic Fiuve, on es cuida, protegeix i estudia el guarà català. La família Gassó obre el seu centre com una aula en la qual es poden aprendre moltes coses sobre aquest animal i, a més, disfrutar d'un dia en una masia típica catalana del segle X.

L. Marín, Girona
Fuives és la major reserva de rucs catalans de tot el món. Aquest centre, una típica casa pairal catalana del segle X situada a Olvan, municipi del Berguedà, està qualificat com a «zona paisatgística i reserva natural». El seu fundador, Joan Gassó, va instaurar aquest «nucli zoològic» després d'adonar-se, ara fa 36 anys, del perill que sofria el ruc de raça autòctona. Per això començà la recerca dels pocs exemplars d'ases de pura raça existents i els portà al seu centre, on actualment compta amb més d'un centenar d'animals.

L'objectiu de Fuives és «difondre el coneixement d'una raça autòctona» i, d'aquesta manera, «evitar-ne l'extinció», ja que, segons explica Gassó, forma part del patrimoni genètic català. Tot i que va començar com un centre de protecció i reproducció, actualment ha obtingut la qualificació d'aula d'entorn natural. «Això significa que els nostres visitants podran conèixer de ben a prop una raça desconeguda per a molts», comenta el fundador, qui afegeix que «aquí donem a conèixer com s'ha dut a terme aquesta recuperació i manteniment del guarà català».

A més, també s'expliquen les característiques pròpies de la raça i la manera de cuidar-la i protegir-la. «Durant la visita guiada podran veure guarans i coneixeran, per mitjà d'audiovisuals i de l'ecomuseu, la història de la raça i de l'explotació», segons s'extreu de la informació de presentació de Fuives. Els propietaris afegeixen que «no cal oblidar que en tot moment Joan Gassó i fill us acompanyaran i us explicaran les característiques pròpies de la raça, com per exemple, les qualitats físiques, l'alimentació, la reproducció natural...». Per completar la visita, Gassó ha afegit una ex-

El guarà català té qualitats de proporcions i temperament que el diferencien de la resta de races del món

La majoria de restes històriques del ruc autòcton s'han trobat en terres gironines, com Olot i Banyoles

En una visita guiada els propietaris del centre Fiuve mostren les característiques i la manera de cuidar un ruc

posició d'eines del camp, entre altres sorpreses. «La visita continua i entrem a la masia, una típica casa pairal catalana anterior al segle X. Hi trobem diversos espais com el laboratori, dues sales audiovisuals i diverses estances que encara mantenen l'estil original de l'època en què es va construir, on podreu imaginar com vivia una família al camp», expliquen des del centre zoològic de recuperació del guarà català.

A la sala audiovisual s'explica la història de la raça i l'explotació. Al costat es troba el laboratori, des d'on es treballa per a la reproducció artificial. A més, completen la visita amb l'ecomuseu, que es presenta com un espai per veure una exposició d'eines del camp.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. I LA R.S.C.E.

La Mascota

Organitzen un sopar benèfic per recaptar fons per a la Protectora de Tossa de Mar

L. Marín, Tossa de Mar
«Una vida dedicada als animals». Aquesta seria la millor definició per als propietaris i molts dels col·laboradors de la Protectora d'Animals de Tossa de Mar. Un exemple clar d'aquest «amor» cap als «seus nens peluts» —com ella els defineix— és el de Ramona S-Sauthier, una infermera retirada que dedica tot el seu temps i els seus esforços a ajudar a la cura i manteniment dels animals que té la Protectora.

En una mostra més del seu treball continu pels més de 400 gossos i gats que actualment té el centre de Tossa, Sauthier organitza el pròxim 13 de maig el segon sopar benèfic per recaptar fons que aniran destinats, íntegrament, a la Protectora. El sopar, que a més tindrà ball amb música en viu i un sorteig, es farà a l'hotel Guitart Monterrey de Lloret de Mar. «L'any passat vam ser més de 130 persones», explica Sauthier, qui afegeix que en aquesta ocasió, per primer cop, ha obtingut la col·laboració de l'Ajuntament de Lloret de Mar en l'elaboració dels cartells publicitaris.

«Dels 48 euros que val el sopar, deu són per a la protectora», explica aquesta sòcia qui, a més, assegura que els comerços del municipi també s'hi animen cada vegada més i participen amb donatius i regals per al sorteig. Sota el joc de paraules «Necesitan tu ayuda... Animal-es», Sauthier fa un reclam a la participació i la conscienciació de la gent perquè «participin al sopar o facin donatius» per continuar tirant endavant «aquest treball d'ajuda, cura i manteniment» de centenars d'animals que són abandonats cada any.

Ajuda estrangera

«Nosaltres subsistim gràcies a les ajudes d'una organització alemanya i als més de 300 col·laboradors que tenim», explica Mi-

Tirar endavant un centre privat amb més de 400 animals no és tasca fàcil. Menys quan l'administració no ajuda gaire i es depèn dels col·laboradors i del capital estranger per obtenir recursos suficients per alimentar-los i cuidar-los. Tot plegat porta una sòcia de l'entitat a organitzar un acte caritatiu amb l'objectiu d'obtenir diners per als animals

CARTELL. Ramona S-Sauthier organitza un sopar en benefici de la Protectora.

guel Àngel Cruz, president de la Protectora. «El Govern català també ajuda, però mínimament i sempre posant-hi moltes traves burocràtiques», afegeix Isabel Garriga, vicepresidenta del centre.

Els dos són els que tiren endavant tot el treball de la Protectora d'Animals, amb l'ajuda d'alguns col·laboradors puntuals que fan tasques de manteniment i cura dels animals i d'un

veterinari «que porta 20 anys a l'entitat». El centre, inaugurat l'any 1985 per Chari Cruz, treballa sota la filosofia de no eutanasiar cap animal i d'aconseguir que siguin adaptats per famílies que no els tornin a abandonar. Segurament per això, i pels alts índex d'abandonaments que es donen a Espanya, la majoria d'adopcions es fan en països com Alemanya o Anglaterra —l'any passat es van portar 142 gossos

TARGETES. Els gats i gossos del centre són protagonistes de la publicitat.

TREBALL. Garriga i Cruz, amb els col·laboradors, cuiden els animals.

i gats a l'estranger mentre que a Catalunya només se'n van adoptar 19—. «El nostre principal benefactor és ETN, una organització alemanya que a més ens ajuda a buscar casa als animals», explica Cruz.

Tots els animals del centre estan esterilitzats, vacunats i cuidats les 24 hores. «Sense tenir servei de recollida acollim ara més de 170 gossos i uns 250 gats, a més d'una cabra i una ovella»,

expliquen els propietaris que, a més de portar la Protectora, intenten potenciar mobilitzacions en favor dels drets dels animals.

L'any 2002, van crear la Fundació Chari Cruz, en honor de la fundadora de la Protectora, qui va dedicar tota la seva vida a la lluita pels animals. El matrimoni, Isabel Garriga i Miguel Àngel Cruz, continuen amb això, un treball i una vida dedicada a la protecció dels animals.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

Inicien un projecte d'esterilització de gats a la Vila Universitària per controlar les colònies

Gatmoix neix amb l'objectiu de tenir cura dels felins que viuen a l'entorn de la UAB

L. Marín, Bellaterra
El projecte Gatmoix neix amb la intenció de controlar i tenir cura de la colònia de gats que «formen part de la Vila Universitària» de Bellaterra. El Campus de la Universitat Autònoma de Barcelona és un indret ple de felins que no sempre agraden a les persones que hi viuen. Amb l'objectiu de controlar el nombre de gats que ronda pels carrers de la Vila neix Gatmoix que, en col·laboració amb la Facultat de Veterinària, esterilitza gratuïtament els gats dels Campus.

Així, «l'objectiu principal és mantenir controlada i sana la població de gats de la Vila». Això comporta l'elaboració d'un cens acurat per conèixer quants gats hi ha actualment, la seva localització, la dinàmica de les colònies, el maneig, etc., i l'organització i formació de «grups de captura» que s'encarreguin d'esterilitzar els animals i vigilar les colònies. «Per això comptem amb la implicació de tots aquells vilatans interessats en el projecte, ja siguin estudiants de veterinària, alimentadors o residents en general», expliquen.

«A llarg termini, la nostra il·lusió és que el projecte esdevingui estable, i puguem dotar-nos de tots els recursos, humans

CAPTURA. Els voluntaris agafen els animals en gàbies i els porten a l'Hospital Veterinari del Campus.

i materials, per tal d'aconseguir-ho». Això comportarà variacions en l'activitat, ja que «un cop tinguem les colònies controlades i esterilitzades», l'objectiu se centrarà en mantenir-les sanes i evitar l'abandonament de més animals. «Ningú que es faci amb una mascota, de la mena que sigui, ha de passar per alt que tenir un ésser viu, és una gran responsabilitat i que se n'han de fer càrrec... si no, més val que s'ho pensin bé abans de contraure el compromís amb aquella bestio-

la», explica Mariona, una de les participants a Gatmoix. Tot aquest projecte, ha estat possible «gràcies a l'ajuda i la feina prèvia» d'un grup de voluntaris que, sota la coordinació de Trinidad Montiel, han estat esterilitzant els gats ubicats al Campus de la UAB sense cap més motivació que «l'amor pels gats».

Així, cada dimarts i dijous, els voluntaris de Gatmoix intenten atrapar aquelles femelles i mascles «sencers» de les colònies de la UAB i els porten a

l'Hospital de Veterinària, on se'ls realitza una prova de salut, se'ls esterilitza quirúrgicament i es marquen a l'orella per evitar agafar-los dos cops.

El projecte funciona a partir de voluntaris que es coordinen per controlar, atrapar i fer el seguiment dels felins, de manera que la colònia no creixi d'una manera desproporcionada ni es propaguin enfermetats.

Durant el mes d'abril es van esterilitzar cinc gats –dos mascles i tres femelles–.

OPINIÓ SALUT

JULI Sunyer*

Visita al veterinari

Quan volem adquirir un animal de companyia és important saber que el que està entrant a casa és un ésser viu. Hem de compartir l'espai vital amb ell. Dormen, mengen, i han de fer les seves necessitats. És molt enriquidor tenir un animal a casa però no hem de permetre que, pel fet de desconèixer la nostra mascota, enlloc de gaudir-ne, esdevingui un mal de cap.

El primer que hauríem de fer abans d'adquirir una mascota és saber com viu i es desenvolupa, com és el seu caràcter, tipus d'alimentació, condicions ambientals, pautes de vacunació, desparasitació, etc. La prevenció ajuda a tenir un animal sa i alegre. Gaudirem més i millor de la seva companyia.

El veterinari juga un paper molt important a l'hora de donar tota aquesta informació al client. Així, la primera visita s'hauria de fer quan obtenim l'animal i a partir d'aquí fer un seguiment. Per tot plegat, és necessària una bona comunicació veterinari-client.

*Centre Veterinari Espaiet Girona

MARÍA JESÚS Mateo

NATURALESA

Els edificis moderns empenyen les aus cap als centres històrics

Els acabats «gairebé perfectes» dels edificis moderns en la perifèria de les ciutats són la causa que aus, com el falcó peregrí o el pardal comú, no trobin buits ni esquerdes en les quals instal·lar els seus nius i hagin decidit traslladar-se en massa al «centre històric». Segons va explicar el president de la Societat Espanyola d'Ornitologia (Seo/Birdlife), Eduardo de Juana, les aus urbanes s'amunteguen cada vegada més als nu-

clis antics i barris vells de capitals com Madrid, en què els ocells encara troben fissures i orificis en els quals construir els seus particulars «cases».

D'aquesta manera, durant els mesos de primavera, no és estrany, per exemple, trobar als voltants de la «vella» plaça Major de la capital espanyola nombroses parelles de falcots, una au migratòria de plomatge negre que aprofita les cornises i alers d'edificis i cases d'aquest barri per niar. Al Madrid dels

Àustries, el so que emeten aquests animals ambulants, que passen els freds dies d'hivern al nord d'Àfrica, es barreja amb el dels xoriguers, un espècie petita de falcó, d'uns 60 centímetres d'envergadura, que es troba amenaçada en tot Europa.

Les «condicions arquitectòniques» podrien ser la causa que el vol «pausat i estudiat» d'aquesta espècie de xoriguer sigui més freqüent en cels alts de ciutats històriques com Tru-

jillo o Càceres, que en ravals de ciutats relativament noves amb edificacions recents i estanques.

El mateix ocorre amb el «ve-loç» falcó peregrí, una espècie vulnerable, tot i que encara no en perill d'extinció, que arriba als 180 quilòmetres quan cau en picat, i que s'alimenta generalment de coloms, un altre de les «icones» de les ciutats, on la seva presència en llocs com Venècia ha amenaçat el patrimoni artístic i arquitectònic.

El petit pardal és una altra de les espècies que dibuixen el paisatge de les ciutats, encara que la seva població ha experimentat un «fort descens els últims anys», segons De Juana. Aquesta espècie acostumada a viure a prop de l'home, que va ser in-

troduïda fa segles des d'Àsia i fins a Europa i Amèrica, ha desaparegut pràcticament a Londres i és «molt escassa» en ciutats espanyoles com València, cosa que té «molt preocupats» als ornitòlegs, que encara desconeixen la raó exacta del declivi.

De Juana, vicedegà de la Facultat de Biologia de la Universitat Complutense de Madrid, va insistir que la raó d'aquest descens, podria trobar-se en les «hostils condicions arquitectòniques».

En aquest sentit, va animar als arquitectes que «pensin en els ocells quan dissenyen edificis», cosa que no implica que «deixin que les teules s'aixequin, però sí que facin forats perquè les aus puguin criar», va precisar.

LA GÀBIA

Ocelleria

Nucli zoològic n° Q2500106

Perruqueria per a gats i gossos

Disposem de coloms blancs per a celebracions

c/Joaquim Vayreda 15 - 18 Girona

Tlf. 972 23 70 23 - info@lagabia.org

www.lagabia.org

La Mascota

La Declaració dels drets dels animals

L. Marín, Barcelona
La denúncia de la mort d'una gossa al Centre d'Acol·lida d'Animals de Barcelona 48 hores després d'ingressar ha aixecat l'alarma aquests dies entre els defensors dels animals. No obstant, els capítols d'atacs i maltractaments a gossos, gats o altres espècies es repeteixen dia rere dia al nostre país. Sense sortir de Barcelona, una altra troballa que va colpir l'opinió pública va ser la dels animals morts en una botiga del municipi, completament abandonada pels seus propietaris. A més, també existeixen nombroses crides i denúncies per diferents entitats com la que fa SOS Galgos en relació, per exemple, amb els gossos del canòdrom de Barcelona o la que fa l'Associació de Defensa dels Drets dels Animals en relació amb les gosseres o altres centres d'acollida d'animals.

Totes aquestes entitats que busquen la protecció dels animals, lluiten per eradicar aquests actes de «tortura», com els defineixen però, sobretot, treballen per conscienciar les persones que els animals són éssers vius i que tenen tants drets com els humans. De fet, fins i tot, tenen la seva pròpia Declaració Universal dels Drets dels Animals, proclamada el 15 d'octubre de 1978 per la Unesco i, posteriorment, per l'ONU.

Les organitzacions de defensa dels animals denuncien els mals tractes i els actes de «tortura» que cada dia i a tot arreu es fan contra aquests «éssers vius». La Declaració Universal de 1978 ens recorda que, igual que els humans, tenen els seus propis drets

SOS GALGOS

TRASLLAT. Els gossos són traslladats amuntegats i sense espai per moure's

La Declaració destaca, en el seu preàmbul, que «tots els animals poseeixen drets» i recorda que el «desconeixement i el menyspreu d'aquests drets constitueix la base de la coexistència de les espècies», portant a cometre «genocidi». A més, reclama que «l'educació, ha d'ensenyar, des de la infància, a observar, comprendre, respectar i estimar els animals».

Molt similar a la Declaració Universal dels Drets Humans, el

primer article del text proclama que «tots els animals neixen iguals davant la vida i tenen els mateixos drets a l'existència». A continuació, es recorda que l'home, «en tant que espècie animal, no pot atribuir-se el dret a exterminar els altres animals o d'explotar-los violant aquest dret». A més d'emfasitzar que cap animal serà sotmès a maltractaments ni actes cruels, l'article 3 especifica que «si es necessària la mort d'un animal, aquesta ha de

MOSSOS D'ESQUADRA

ABANDONAMENT. Estat de la botiga en què van trobar els animals morts.

ser instantània, indolora i no generadora d'angústia». El mateix article expressa el dret dels animals a viure en llibertat, en el seu propi ambient natural, aeri o aquàtic. Aquells que, tradicionalment viuen en l'entorn humà, «tenen dret a viure i créixer al ritme i en condicions de vida i de llibertat que siguin pròpies de la seva espècie».

De la mateixa manera que els humans tenim un horari laboral, en aquesta Declaració s'estableix

que «tot animal de treball té dret a una limitació raonable del temps i la intensitat de treball i a una alimentació reparadora», a més del repòs corresponent. L'últim dels 14 articles convida als estats a defensar per llei els drets dels animals, així com que els organismes de protecció i salvaguarda dels animals siguin representats en l'àmbit governamental. Amb tot, una lluita constant pel benestar de tots els éssers vius.

OPINIÓ DRETS I DEURES **CARME Méndez***

Història de la defensa dels animals (1)

La primera llei que es va aprovar a Europa en contra de l'abús i la crueltat a cavalls, vaques i anyells va ser promulgada a Anglaterra l'any 1822. El seu principal promotor, **Richard Martin**, membre del Parlament Britànic va ser així mateix, l'any 1824 –juntament amb **Lewis Gompertz**, un altre destacat humanista i defensor dels drets dels oprimits– un dels 22 membres

fundadors de la Associació per a la Prevenció de la Crueltat dels Animals, la primera organització nacional que es va fundar al món amb l'exclusiva finalitat de protegir els animals. La publicació, l'any 1932, de 181 sentències per crueltat al Regne Unit publicades per l'SPCA britànica van motivar un gran impacte en l'opinió pública i van significar un canvi d'actitud i sensibilitat.

Als Estats Units, la ferma voluntat d'una altra persona, el diplomàtic **Henry Berg**, va fer pos-

sible que el 19 d'abril de 1866 s'aprové una nova legislació promulgant que «qualsevol persona que pels seus actes o negligència, mati, fereixi, lastimi, mutili, torturi o apallissi qualsevol cavall, mula, vaca, bestiar, anyell o un altre animal, sigui de la seva propietat o de tercers, serà sotmès a procés i declarat culpable de delictes».

El mateix Henry Berg, fundador de la primera SCPA americana, sis dies després de la seva aprovació i entrada en vigor, la va

posar en pràctica detenint i denunciant un carnisser de Brooklyn que transportava en una carreta vedells i marrans vius, apilotonats, lligats i en condicions extremes de dolor. El carnisser va ser condemnat pels tribunals a pagar una multa. Aquesta sentència va ser històrica, en ser la primera imposada als Estats Units per crueltat i manca d'humanitat cap als animals.

El fundador de l'SPCA Nord-americana va mantenir, durant els seus 23 anys d'activisme, una infatigable lluita al seu favor. La seva ferma actitud el va convertir en el blanc de burles, crítiques i sarcasmes. La premsa de l'èpo-

ca va tractar de ridiculitzar-lo amb caricatures d'ase o cavall encara que, finalment, van acabar reconeixent i respectant la seva tasca.

El transport d'animals en tren o carreta, els cavalls de càrrega, els mercats d'animals, el tir al colomí, les baralles de gossos, d'ósos, etcètera van ser motiu de la seva lluita personal. Va portar fins als tribunals milers de casos de crueltat, aconseguint significatius canvis i millores en el tracte als animals.

***Presidenta de l'Associació Defensa Drets dels Animals**

Selecció Canina **El Prat**

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

«Catalans de pèl i ploma» reivindica la riquesa del patrimoni etnològic català

El departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i la Fundació Territori i Paisatge donen suport a l'edició d'un llibre que recopila i analitza més de quaranta races domèstiques autòctones, tant vives com extingides

L. Marín, Girona
«El patrimoni etnològic forma part de la riquesa del nostre país». Amb aquesta reivindicació neix el llibre «Catalans de pèl i ploma. Races domèstiques autòctones de Catalunya», impulsada pel departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat i la per Fundació Territori i Paisatge de Caixa Catalunya. L'estudi, que recopila més de 40 races domèstiques autòctones, forma part de les activitats per a la recuperació i conservació del patrimoni natural i cultural, realitzada per la Fundació de l'entitat financera.

«Catalans de pèl i ploma» és una obra divulgativa que informa de la història i l'evolució de les races autòctones i de la seva situació actual. Compta amb més de 40 races, 24 de pèl i 16 de ploma, «gran part de les quals són rústiques, més ben adaptades a les condicions locals i adequades per portar a terme una ramaderia més sostenible», comenta Pere Miquel Parés, un dels quatre autors del llibre.

Equip multidisciplinari

Parés destaca que el fet de treballar en un equip pluridisciplinari «ha enriquit molt el treball. Hi havia un genetista avícola, l'Amadeu Francesch, un genetista mamífer, Jordi Jordana, un especialista en produccions, Xavier Such, i jo, més per a la branca etnològica». Així, el llibre articula les facetes de la investigació i documentació i el treball de camp. «Això li dona un aire molt fresc i alhora molt actualitzat». Els autors han realitzat un buidatge documental, amb gairebé 400 referències bibliogràfiques, però al mateix temps un treball de camp intens durant els gairebé quatre anys que va durar la gestació del lli-

PORTADA. «Catalans de pèl i ploma» recull 40 races catalanes.

bre. «Tot plegat en un registre molt planer, molt divulgatiu però alhora punter pel que fa a informacions». No obstant, aquest autor assegura que hi ha llacunes, perquè realment hi ha races, extingides o no, sobre les quals encara queda molt de treball per fer.

«Per exemple, tot el tema dels coloms, amb aquestes vuit races que tenim a Catalunya, és un tema molt deixat i molt circumscrit a l'àrea de l'avicultura ornamental. Per això penso que és

molt interessant que les races de coloms estiguessin a la mateixa altura que, per exemple, les dels cavalls, les vaques, etc.».

«El llibre és una mica el corpus, la base sobre la qual partir per futurs estudis, tant d'investigació com de projectes de conservació, etc». L'autor assegura que és molt més que un mer catàleg o un llistat de races. «Hem defugit del catàleg per evitar que cada raça hagués de tenir la mateixa extensió o les mateixes entrades, perquè hi ha races en les que ens

RECOPILACIÓ. Imatge d'un cavall cerdà de mitjans del segle XX.

ESTUDI. Detall de l'ala d'un colom Casolà i Mundà.

hem esplaïat perquè hi havia molta informació o perquè algun dels autors és especialista, i d'altres que per manca de documentació es van quedar en poca cosa», explica Parés. Malgrat tot, grosso modo sí que tenen una estructura semblant: presentació de la raça, origen, problemàtica, perspectiva, cens, etc.

El veterinari i autor del llibre, Pere Miquel Parés, explica també que a l'hora de triar les espècies per incloure «hem tingut

una certa gosadia perquè les races no hi entenen, en fronteres administratives». Aclareix que amb això indiquen que hi ha races que tenen el bressol compartit amb altres zones com Aragó, València o França, però que les han inclòs perquè «porten tota la seva vida al nostre país». «És absurd dir que, com que l'estàndard de mastí és a França, no el posem al llibre tot i que és un gos que ha estat aquí tota la vida i els ramaders encara el recorden», comenta Parés.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

El Pacma porta la defensa dels animals a primera línia política

El Partit Antitaurí Contra el Maltractament Animal es presenta a les eleccions autonòmiques de Catalunya per fer recordar als polítics que cal canviar la legislació i millorar les actuacions en pro del benestar dels animals. Entre les seves propostes més destacades està el tancament de les places de braus o cessar l'experimentació

L. Marín, Girona
La lluita per la defensa dels animals i el respecte pels seus drets és encara un tema pendent per als governs i queda en mans d'associacions i organismes que treballen continuament perquè des de l'Administració es regularitzin tots els temes que els hi fan referència. Amb la intenció d'acostar tota aquesta lluita a l'àmbit polític, diversos grups de defensa dels animals s'han unit en el Partit Antitaurí Contra el Maltractament Animal (Pacma), d'àmbit nacional i que també es presenta per a les properes eleccions autonòmiques a Catalunya de l'1 de novembre.

«Davant la deplorable situació dels animals en el nostre país i la poca preocupació que els governants han demostrat fins al moment per millorar i canviar aquesta situació, hem emprès aquesta via per a la defensa dels animals». D'aquesta manera es presenta el partit, que ja en el seu nom deixa clar que pretenen «velar pel compliment de les lleis i elaborar-ne de noves per tal de promoure l'educació en el respecte universal a tots els éssers vius, inclosos els animals».

Així, tot el programa electoral del Pacma fa referència exclusivament a aquesta defensa dels animals. En aquest sentit, s'inicia per la intenció d'elaborar una nova Llei de Protecció dels Animals que tipifiqui com a delictes en el Codi Penal el maltracte i legalitzi l'accés dels animals als transports públics. També volen crear organismes i llençar campanyes que serveixin per conscienciar i prohibir els espectacles públics o festivi-

L'INICI DE CAMPANYA. El candidat Manel Macià enganxant cartells a la plaça de braus de Barcelona.

MANIFESTACIÓ. En defensa dels drets dels animals.

tats amb animals, així com els cirks, zoològics, delfinaris, etc. També volen limitar i fins i tot abolir la caça i la pesca esportiva i tancar les granges de pells, així com prohibir la presència d'animals en aparadors o en la venda ambulants. Un altre dels punts que destaca en el seu programa és la voluntat de controlar les colònies de gats de carrer mitjançant l'esterilització i dels coloms amb substàncies «infertilitzants», així com promulgar la identificació i l'esterilització de manera obligatòria en totes les mascotes. A més, cessar «de manera fulminant» tota mena d'experimentació amb animals.

Eurogrup denuncia davant la Comissió Europea vuit zoos espanyols

Efe/DdeG, Brussel·les
L'associació Eurogrup pel benestar animal va demanar ahir a la Comissió Europea (CE) que actuï contra les autoritats espanyoles pel tracte als animals en els zoològics. Aquesta organització ha presentat a l'Executiu comunitari un informe en el qual denuncia la falta de protecció als animals en els zoos i en concret, critica vuit centres en diverses comunitats autònomes: Andalusia (3), Extremadura (1), Castella-la Manxa (1), Comunitat Valenciana (1), les Balears (1) i Madrid (1). Eurogrup denuncia que els zoos d'Espanya no compleixen amb les regles comunitàries sobre benestar animal, educació i investigació científica, concretament la Directiva sobre zoològics. Assenyala, a l'estudi, que la majoria dels centres visitats no participa en programes d'investigació amb objectius d'educació i no preveu activitats educatives. Segons l'associació, molts animals estan tancats en espais petits inapropiats, on no poden manifestar el seu comportament natural.

«L'estudi deixa clar que molts d'aquests zoos deuen o millorar dràsticament o tancar-se», afirma Eurogrup. La directora d'aquesta organització, Sonja Van Tichelen, va manifestar, en un comunicat, que «Espanya està oblidant les seves obligacions» respecte a la legislació sobre zoològics. Va remarcar que en algunes autonomies «no és clar quina conselleria, si Agricultura o Medi Ambient, és responsable de l'aplicació de la normativa» i va afegir que «no hi ha procediments en marxa que permetin realitzar les inspeccions necessàries per avaluar els zoos; mentrestant, els animals segueixen patint». Eurogrup ha presentat la seva queixa al comissari europeu de Medi Ambient, Stavros Dimas.

“No tinc plaça a l'institut que volia perquè es van equivocar”

Quan l'Administració no respecti els teus drets, tens dret a queixar-te de l'Administració.

SÍNDIC
EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

Síndic de Greuges de Catalunya
Tel. 900 124 124 - www.sindic.cat

La Mascota

La Fundació Fauna posa en marxa la campanya «Viure sense cadenes»

L'organització olotina vol conscienciar les persones del patiment psicològic i físic que pateixen els animals que passen tota o la major part de la seva vida lligats o tancats en espais reduïts. Per a això distribuïran a partir del 6 de novembre material informatiu en centres veterinaris i altres establiments col·laboradors de la Garrotxa.

L. Marín, Girona
L'olotina Fundació Fauna posa en marxa a partir del proper dilluns, la campanya «Viure sense cadenes», amb la qual pretenen conscienciar les persones dels problemes que pateixen els gossos que passen la major part de la seva vida lligats. «L'objectiu d'aquesta campanya és millorar la qualitat de vida dels gossos que viuen lligats o tancats tota o la major part de la seva vida, sense poder moure's segons les necessitats de l'espècie, i informar els seus propietaris dels problemes que aquest tipus de via els pot ocasionar», expliquen des de la fundació.

Des d'Olot, l'organització creada l'any passat per un grup de persones vinculades al món educatiu i la lluita pels drets dels animals, proposen als propietaris dels gossos «un model de solució que permetrà arribar a millorar la vida dels seus animals», per tal de minimitzar el patiment psicològic i físic que poden suportar. Concretament, els problemes que pot ocasionar el fet d'estar lligat o tancat en un espai molt reduït, segons la fundació, són estrès, agressivitat, conductes repetitives, depressions, tristesa i afonia, entre d'altres.

A més, aquestes situacions són contràries al que dicta la llei de protecció dels animals, que prohibeix «mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal». Afegeix que queda fora de la normativa «mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells» i «mantenir-los en locals públics

PÒSTER. L'organització busca la manera d'impactar els propietaris.

Mantenir un gos lligat o tancat molt de temps pot ocasionar estrès, agressivitat, tristesa, depressions i afonia

Per millorar la seva situació es pot col·locar la cadena en una politja per tal que l'animal pugui córrer i saltar

o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, so- roll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament». Les sancions en cas d'una infracció lleu d'aquesta normativa pot oscil·lar entre els 100 i els 400 euros, les greus entre 401 i 2.000 euros i les molts greus entre 2.001 i 20.000 euros.

La campanya «Viure sense cadenes» proposa «solucions econòmiques i efectives» per a la situació dels gossos, com les de col·locar la cadena en un cable i una politja per tal que l'animal, tot i estar lligat, pugui córrer, saltar, etc., «ja que això li dona molts metres de marge per poder-se moure amb molta més llibertat». Afegeix que cal «passejar-lo cada dia una estona perquè això relaxa i tranquil·litza l'animal».

A més d'aquesta campanya, la Fundació Fauna treballa molt en el camp de l'educació i la transmissió de coneixements sobre el món animal a petits i grans. En aquest sentit, tenen en marxa dos projectes, un per a nens i nenes de Primària i un altre per als de Secundària. Sota el títol «Què suposa tenir un animal de companyia?», els membres de l'organització ensenyen als més petits ser responsables davant les decisions que prenen a la vida, com la de tenir un animal. En resum, tracten de fer-los adonar que un gos no és cap joguina.

Per als més grans, la fundació busca la manera de fer-los veure que s'ha de respectar qualsevol forma de vida i remarquen les responsabilitats que tenen els éssers humans cap al món animal.

El Col·legi d'Advocats de Barcelona celebra el II Congrés sobre els Drets Animals

DdeG, Barcelona
La Comissió de Protecció dels Drets dels Animals del Col·legi d'Advocats de Barcelona organitza per segon any consecutiu el Congrés sobre els Drets Animals, que tindrà lloc el proper 16 i 17 de novembre. En aquesta ocasió tindrà un pes important el debat sobre l'aplicació i la jurisprudència de la nova legislació a nivell estatal. En aquest sentit es desenvoluparà la primera taula rodona que tindrà lloc el dijous 16 de novembre a la tarda i que comptarà amb els ponents Santiago Vidal Marsal, magistrat de la Secció 10 de l'Audiència Provincial de Barcelona, David Hammersstein, eurodiputat, i Ramon Suñer, periodista. La nova Llei d'abandonament serà la segona protagonista de la tarda, amb Francesca Reyes, assessora de la síndica de greuges de Barcelona, Carla Cornellà, presidenta de FADDA, i Jordi Tardà com a ponents.

En la segona jornada, la tercera taula rodona que es constituirà cap a les 10 del matí, parlarà de la consideració de l'animal com a bé jurídic objecte de protecció, tenint en compte consideracions contingudes en codificacions civils i administratives. Per desenvolupar aquest tema hi haurà José Pascual Ortuño, magistrat de la Secció 12 de l'Audiència Provincial de Barcelona, Lluís Flaquer, sociòleg, Salvador-Agustí Chela, advocat i vocal de la comissió per a la Protecció dels Drets dels Animals, i Albert Castillón, periodista. Per finalitzar la ronda de debats, es parlarà de la dimensió ètica jurídica de les darreres propostes legislatives en especial referència al Projecte Gran Simi. El filòsof Jesus Mosterín, el parlamentari Fernando Garrido i el president del Pacma, Manel Macià seran alguns dels ponents.

“No tinc plaça a l'institut que volia perquè es van equivocar”

Quan l'Administració no respecti els teus drets, tens dret a queixar-te de l'Administració.

SÍNDIC
EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

Síndic de Greuges de Catalunya
Tel. 900 124 124 - www.sindic.cat

La Mascota

Dues vegades subcampionat de Catalunya, un cop guanyador del Best in Show a Espanya, diversos ors i plates internacionals a França, Itàlia, Praga... El currículum de l'estilista caní Enric Vilavedra és extens en un món encara desconegut per a la gran majoria. Ell ho defineix com una oportunitat per conèixer gent i noves maneres de treballar la perruqueria canina, més enllà de les nostres fronteres.

ddeg

CONCURS INTERNACIONAL. Enric Vilavedra participa en diferents concursos d'estilisme arreu d'Europa on ha obtingut un gran reconeixement.

Fer de la perruqueria canina un art

L. Marín, Torroella de Montgrí
Convertir l'afició en feina i la feina en un repte. Així es podria definir l'evolució d'Enric Vilavedra, estilista caní i perruquer de l'establiment Pels Pèls de Torroella de Montgrí, guanyador de nombrosos premis de concursos internacionals arreu d'Europa. «Participar en concursos de perruqueria canina suposa, a més de la satisfacció personal, un aprenentatge i una obertura a les noves tècniques i maneres de treballar que es desenvolupen arreu del món», explica el mateix estilista.

Tot i que és un món desconegut per a la majoria de la població i molt menys estès que les exposicions, on només es mira l'animal i el pentinat queda en un terme secundari. En canvi, «en els campionats de perru-

ddeg

PREMIS. El gossos guanyadors posen en el pòdium final.

queria es mira la feina de l'estilista», cosa que permet lluir-se molt més als participants. Aquests campionats es fan arreu del món, tot i que Vilave-

dra assegura que sortir fora és molt costós donat que els concursos no són subvencionats. «Per això jo només he participat fins ara en concursos europeus»,

amb molt bons resultats, ja que ha obtingut diversos ors i plates, així com el reconeixement internacional que es tradueix en la invitació per participar en el campionat Oster, el més prestigiós i exclusiu del món dins de la perruqueria canina.

Els diferents campionats tenen un funcionament més o menys similar a tots els països. Així, es divideixen en quatre categories –gossos de pèl dur, spaniels i setters, altres gossos pura raça feta a tissora i caniche– que es convoquen dues al matí i dues a la tarda, «per la qual cosa és molt difícil participar en totes les categories en un mateix concurs», especifica Vilavedra. Els participants tenen llavors dues hores i mitja per arreglar un gos que ha de portar entre 6 i 8 setmanes sense

arreglar. «Jo normalment començo a arreglar el gos pel llom, continuo per les potes i després passo al cap, deixant un marge de temps per repassar puntes, tot i que depèn molt de la raça que es tracti», comenta l'estilista de Torroella. «L'important és concentrar-se i seguir un ordre per no perdre temps», afegeix.

Un cop passades les dues hores, els jurats inspeccionen els gossos, «els pentinen i miren que estigui ben arreglat segons els estàndars i que no li surti cap punta», especifica Vilavedra. Llavors trien el millor de cada categoria i al final del concurs el millor de tots, el The Best in Show. «Tot aquest ritual al final provoca una sensació de satisfacció extraordinària», confessa, tot i que de cara al públic sigui una feina encara desconeguda.

“No tinc plaça a l'institut que volia perquè es van equivocar”

Quan l'Administració no respecti els teus drets, tens dret a queixar-te de l'Administració.

SÍNDIC
EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

Síndic de Greuges de Catalunya
Tel. 900 124 124 - www.sindic.cat

La Mascota

La importància d'educar una mascota

Els gossos tenen un caràcter moltes vegades complicat i busquen dominar l'amo per aconseguir els seus propòsits. En aquest punt és important que l'amo sàpiga situar el gos al seu lloc i l'ensenyi a comportar-se en «públic», de manera que no s'enfronti amb altres gossos ni s'escapi i que mantingui les formes tant dins com fora de casa

L. Marín, Campdorà
El gos tendeix a buscar el seu espai dins d'una casa i si no se'l frena des de petit intentarà col·locar-se als esgraons més alts de l'escala familiar, fet que per a ell pot significar manar i fer el que ell vol amb la resta de membres que comparteixen la llar. Per evitar que aquesta situació porti el gos a «descontrol·lar-se» i assegurar que l'amo té el control sobre les actuacions del gos és important educar l'animal des de petit o, en el seu defecte, eliminar les «manies» que adquireix amb el temps o els «problemes de comportament» que pot tenir per dificultats viscudes anteriorment.

Així ho explica Fran Ramos, instructor d'obediència de gossos a la Residència Canina Campdorà, qui ensenya un grup de gossos amb comportaments o problemes dispersos a comportar-se en presència d'altres gossos i, sobretot, d'altres persones. Ramos comenta que «gairé mai treballem amb un gos sol perquè intentem que aquest espai s'assembli el màxim possible al carrer», ja que quan es treballa un gos sol té moltes probabilitats d'aprendre a comportar-se i no mossegar «en aquell moment però no quan es troba amb altres gossos». La teràpia la fa, en major part, l'amo, qui ha d'entendre que el gos, per naturalesa, buscarà el màxim de permissivitat que no s'ha de tolerar.

És important que l'amo tingui clar el que ha de fer i que s'imposi sobre el gos a l'hora de donar-li ordres o instruccions sobre el que ha de fer o el que no. «Si es tracta el gos des de petit la majoria de problemes se solucionen», especifica l'instructor, qui afegeix que s'ha de tenir paciència i posar el gos «al seu lloc», traient la mania dels amos de tractar-lo com si fos «un

CAMINAR. Passejar al costat de l'amo sense avançar-lo ni desviar-se és un dels primers exercicis.

INSTRUCCIONS. Ramos ensenya la importància de controlar el gos.

nen petit al qual es mima en excès».

Bàsicament, Ramos inicia les seves classes ensenyant a caminar el gos al costat de l'amo i a asseure's. Més endavant és fa el terra, que pot ser més complicat perquè «per al gos suposa submissió». També aprèn a quedar-se quiet en un lloc i no moure's fins que l'amo el cridi. Aquí se li ensenya a l'amo que «qui mana és ell i no el gos i que ha de fer el que un li diu i no el que el gos vol». De mica en mica es va engrasant l'animal i se li va modificant el caràcter.

A partir de sis mesos ja es pot començar a treballar amb un gos i les classes poden durar fins a tres mesos. No obstant això, tot dependrà de cada gos.

Algunes ordres bàsiques per a l'ensinistrament

Ensinistrar és ensenyar i convèncer, no obligar i pressionar. Amb un sistema d'ensenyament, s'aconsegueix que el gos realitzi els diferents exercicis i trucs amb un mínim de pressió i un màxim de convenciment. Hi ha unes ordres bàsiques a les quals el gos ha d'aprendre a obeir el seu amo en qualsevol moment:

● **Costat.** Durant el passeig el gos tira de la corretja i s'avança al seu pas. Tirant amb fermesa la corretja cap a l'amo, girant 180°, tornant cap al costat contrari pronunciant al mateix temps l'ordre «costat», evitant que el gos aconsegueixi el seu objectiu. En avançar es fa amb la cama esquerra per impedir que el gos s'avanci a l'amo i amb el palmell de la mà plana es donen copets en la cama pronunciant al mateix temps l'ordre «costat».

● **Seu.** Traccionant de la corretja cap amunt i lleugerament inclinada cap a enrere, es pressionen les cames del darrere del gos cap avall i al mateix temps pronunciarem l'ordre «seu». Posteriorment utilitzant els gestos de la mà (palmell recte davant del gos), s'introdueix una nova ordre que serà de gran utilitat, combinant-la amb l'ordenis bàsiques. L'ordre, «quiet» evita la intenció de l'animal de trencar la posició estàtica de la resta d'ordres.

● **Terra.** Per realitzar aquest exercici es parteix de la posició asseguda del gos i se'l fa estirar-se. Aquesta ordre permetrà en un futur enviar el gos a dormir o deixar-lo en aquesta posició còmoda si s'està al carrer parlat amb algú.

● **Vine.** Partint de la posició del gos assegut i quiet o del gos lliure l'amo s'allunya uns dos metres i s'ajup per donar sensació de seguretat, obrint els braços i amb un to de veu alegre es crida el gos. Aquesta ordre és de vital importància per controlar a distància l'animal en moments de conflicte (gossos agressius, proximitat d'un vehicle, etc.).

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ
CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019

RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ
CYNOLÒGUE INTERNACIONAL F.C.I.
i LA R.S.C.E.

Obert tardes

Ctra. de Girona a Olot, km. 23
Banyoles, 6
SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52
www.caninaprat.tk

La Mascota

Faada llança una nova campanya contra l'abandonament d'animals

La Fundació i l'agència publicitària Contrapunto s'uneixen per recordar a la societat que no es poden tractar els animals com si fossin una simple joguina

L. Marín, Girona
La Fundació per a l'Adopció, Apadrinament i Defensa dels Animals (Faada) continua la seva lluita contra l'abandonament d'animals. En aquesta ocasió s'uneix a l'Agència publicitària Contrapunto per llançar una nova campanya que posa èmfasi en la necessitat de conscienciar la gent que un gos no és un complement de moda més, sinó un ésser viu que necessita dedicació i temps per part de la família.

La problemàtica de l'abandonament d'animals de companyia és un greu problema a Espanya. Faada recorda que cada any són abandonats més de 200.000 gossos i gats a tot l'Estat, 25.000 només a Catalunya. No obstant això, des del punt de vista de les entitats privades de protecció als animals, les xifres són molt més elevades, ja que aquestes dades només inclouen els animals que arriben als centres d'acollida, refugis o protectores i no es comptabilitzen els morts per atropellaments.

Amb aquestes dades sobre la taula, Faada demana per a aquest any 2007 més responsabilitat a l'hora de prendre la decisió de tenir una mascota. S'ha de tenir en compte que necessiten alimentar-se, ser educats, visites al veterinari i temps d'atenció i per compartir estones de companyia i joc. I és que la majoria d'abandonaments tenen un denominador comú: «Els propietaris no pensen seriosament sobre les responsabilitats que comporta tenir un animal de companyia», recorden des de la Fundació.

Per aconseguir una difusió àmplia del seu missatge, Faada ha comptat en aquesta ocasió amb la col·laboració de l'agència publicitària Contrapunto, que ha elaborat i dissenyat el nou cartell antiabandonament. La Fundació presenta aquesta nova campanya amb l'objectiu de conscienciar i sensibilitzar la societat de la responsabilitat que comporta incorporar un animal a la família, així com informar dels milers d'animals abandonats que esperen en protectores i gosses per ser adoptats i tenir una llar.

El cartell, «que respon a una col·laboració desinteressada de l'agència», segons recorda Faada, ha estat realitzat per Contrapunto, triada Agència de l'Any al Festival Sol 2006 i cinquena Agència del Món a Cannes 2006. La fotografia és obra de Carlos Spottorno, guanyador del World Press Photo.

Les tres imatges del cartell recorden al ciutadà que un gos o un gat no són simples joguines i que l'abandonament pot tenir tràgiques conseqüències. Així, per exemple, comparen la situació que podria viure l'animal amb la de tres joguines molt representatives de la societat actual: un Mr. Potato, una Play Station i un circuit de cotxes, que apareixen aixafats per un cotxe que es veu de lluny. Una joguina destrossada i abandonada, que ningú s'ha parat a recollir o mirar d'arreglar en una clara metàfora al que succeeix sovint amb els animals atropellats als quals ningú s'atura a socórrer i que es deixen morir a les carreteres.

CONTRAPUNTO

CAMPANYA. Contrapunto llança un cartell que evoca la situació en la qual es troben molts animals abandonats.

Selecció Canina **El Prat**

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

El grup caní dels Mossos es consolida com a equip independent a Girona

L. Marín, Girona

Actuar en casos d'amenaces de bomba, sospites d'existència de substàncies estupefaents o en temes de prevenció per visites d'alts càrrecs de la societat i la política a la demarcació. Aquestes són, en termes generals, les actuacions principals en les quals es troba el grup caní dels Mossos d'Esquadra de Girona, format per quatre agents i un caporal i cinc gossos de detecció d'explosius i dos especialitzats en salut pública. «Són gossos entrenats per al treball i preparats per actuar en qualsevol moment. Ja sigui per entrenar-se o per un cas real, el gos sap que quan baixa del cotxe és per treballar», expliquen els guies del grup caní de Girona.

El grup es va posar en marxa l'any 2001 arran dels atemptats de Roses i Girona, quan es va veure que convindria un equip caní per a operacions a la demarcació. A partir de llavors el grup s'ha anat ampliant fins arribar a set persones, l'última incorporada aquest mateix any. Al principi la unitat central de Barcelona donava suport però actualment, excepte en casos excepcionals, l'equip gironí és autósuficient.

L'agent que entra a formar part d'aquest grup s'inicia amb un curs a l'escola de policia del Vallès on, a més de les instruccions que reben com a Mossos d'Esquadra, es fa un curs específic amb els gossos. Aquí és quan l'agent i el ca entren en contacte per primer cop i comença l'ensinistrament. El gos primer fa obediència bàsica i, a poc a poc, se li va introduint la substància o el material que posteriorment haurà de detectar al carrer. L'ensinistrament bàsic a l'escola dura entre sis i vuit mesos i a partir d'aquest el guia detecta per a quins serveis pot ser més útil cada gos. Així, en termes generals, un gos més tranquil s'acostuma a preparar per la

Els agents del cos autonòmic que treballen amb gossos van començar a la demarcació l'any 2001 arran dels atemptats a la zona i l'equip s'ha anat incrementant des de llavors, tant en nombre de policies com de cans especialitzats en recerca d'explosius i drogues.

MARC MARTÍ

DROGUES. Tikrit és un dels gossos del grup gironí especialitzat en recerca de substàncies estupefaents.

MARC MARTÍ

EXPLOSIUS. Eton en plena cerca de material perillós.

que decideix cada agent però acostumen a fer exercicis diaris per mantenir el gos al 100 per cent», comenta en Xevi, un dels agents que forma part del grup caní dels Mossos de Girona. Així, sobretot se'ls prepara a partir de l'agility, les simulacions en la zona d'entrenament i els simulacres en territori real. «Intentem fer entrenaments en llocs reals perquè allà és on els gossos hauran de treballar», expliquen i afegeixen que el gos ha de ser sociable i aprendre a conviure amb la gent perquè és el que es trobaran quan hi hagi un avís real.

El marcatge

A més d'aprendre a detectar al carrer, als cotxes, als edificis, etc. se'ls ensenya a marcar els objectius. Així, el gos especialitzat en explosius quan en detecta un s'asseu i l'especialitzat en droga rasca. «Però el més important és que el gos no se sent obligat a treballar. Per a ell és un joc i és d'aquesta manera com se'ls prepara. Assimilant que allò que s'està fent és un joc i que al final tindrà una recompensa», asseguren. A més de la seva joguina, el que més motiva el gos és que el seu guia el felicit. I així ho mostren en Tikrit, en Bilbo i l'Eton, tres dels gossos del grup de Girona durant una demostració de recerca.

És en l'acció que el gos i el guia mostren el vincle professional i afectiu que es crea entre tots dos. I la capacitat dels cans per detectar el material o la substància amagats en qualsevol indret. Una capacitat forjada durant l'entrenament i la cura diària i constant dels gossos però també dels seus propietaris.

detecció d'explosius i els més espitosos per a la recerca de drogues.

Els gossos normalment són de compra i acostumen a tenir una predisposició per al treball. No obstant això, l'ensinistrament no arriba fins que s'incorpora al grup de Mossos d'Esquadra quan, després d'un mes de prova, es decideix que és apte per als serveis. Un cop assignat a un guia i superat l'ensinistrament bàsic, el gos és cuidat i entrenat cada dia. Es crea així un binomi guia-gos gairebé perfecte on el gos sap en cada moment el que el guia li demana i aquest últim coneix les necessitats del seu ca.

«Els entrenaments depenen del

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

«Un gos policia no ha de ser agressiu»

Agents de la Guàrdia Civil expliquen que els gossos aprenen a partir del joc i a la recerca del seu premi

L. Marín, Girona
El Servei Cinològic és l'òrgan encarregat de la utilització del gos policia en la Guàrdia Civil. La primera vegada que la Guàrdia Civil és autoritzada per a la utilització del gos policia és l'any 1948, encara que l'ocupació del gos s'utilitzava amb anterioritat per ajudar els homes en les seves missions policials i de vigilància. Actualment disposen de tres divisions: gossos especialitzats a la recerca de droga, explosius i rescat de persones.

La història. Una Ordre Ministerial de 19 d'abril de 1951, crea l'Escola d'Ensinistrament de Gossos Policia de la Guàrdia Civil, i queda ubicada des d'aquesta data a Madrid. Es converteix en el primer centre d'ensinistrament de gossos policies que va disposar Espanya, i se n'han derivat d'ell la resta d'escoles policials i de l'Exèrcit. L'any 1982, la Guàrdia Civil crea el Servei Cinològic amb la finalitat de recolzar les unitats operatives del cos aportant aspectes tècnics i propis del servei; com recerques de persones desaparegudes, intervenció en catàstrofes, localització de drogues i explosius, rescats en muntanya i qualsevol altra activitat que les característiques pròpies de la missió i l'especial preparació dels animals s'obtinguin els adequats resultats per al seu compliment, buscant l'objectiu principal de protegir el lliure exercici dels Drets i Llibertats i, garantir la Seguretat Ciutadana. Un any després, el 1983, aquest servei es descentralitza i instal·la el seu propi grup a les comarques de Girona.

La localització dels equips. El Servei Cinològic ha optat per la practicitat a l'hora d'instal·lar els seus punts base a Girona. Així, el grup especialitzat en drogues es troba a la Jonquera, el de rescat a Puigcerçà i el d'explosius a Sant Feliu de Guíxols, de manera que puguin actuar d'una manera ràpida i eficaç sense ha-

GUÀRDIA CIVIL

GOS DE RESCAT. El gos busca a partir de l'olor persones desaparegudes que no han deixat cap rastre físic.

ANIOL RESCLOSA

DROGUES. El gos inspecciona el vehicle per detectar olors específiques.

ver de sotmetre els gossos a viatges llargs o feixucs.

El sistema de treball en drogues i explosius. «El gos sempre funciona a partir del joc i amb un premi», explica Francisco, un dels guies del grup d'explosius de Sant Feliu de Guíxols. En el cas d'explosius i drogues, aquest premi

és una mena de drap enrotllat que s'impregna de l'olor de l'explosiu o la droga que s'estigui treballant. S'ensenyà al gos que detecti i marqui, en el cas d'explosius seient al costat del paquet detectat i rasant en el de drogues. Un cop finalitzat s'entrega el premi al gos i es juga amb ell.

El gos de rescat. Per la seva part, el gos de recerca de persones comença la seva intervenció després que un cop donada l'alarma de la desaparició s'hagi intentat trobar les persones amb els mitjans humans. Llavors s'utilitzen les capacitats de localització olfactiva del gos per trobar una persona que no ha deixat cap petjada o el rastre de la qual ha desaparegut, estudiant la formació i disseminació de l'olor en suspensió en l'aire, gràcies al qual el gos detecta i localitza l'individu del que emana.

Els entrenaments. El treball d'un gos policia acostuma a ser diari. Si no hi ha cap avís, es treballa a partir dels entrenaments i les pràctiques, ja sigui a cotxes, camps, platges, muntanya, etc. El lloc d'entrenament es va variant depenent del guia per arribar a perfeccionar el seu gos. Però sobretot el gos aprèn per repetició, per la qual cosa els exercicis s'acostumen a repetir diverses vegades. A més, se'l treu a passejar, se'l fa córrer, se'l

neteja a ell i les seves intal·lacions, etc. A partir d'aquí s'entra en fase de localització per si hi hagués qualsevol incidència. «En el cas del gos de rescat, per ajudar els gossos a prendre confiança en caminar sobre tot tipus de terrenys inestables, se li potencia la seva possessió per la pilota, o altre tipus de premi, en aquest tipus de superfícies, de manera que es familiaritzi de forma autònoma», comenta Rafa, del grup de rescat. A més, durant les pràctiques, normalment no es permet que ni el gos ni el guia vegin l'àrea d'entrenament ni els amagatalls dels figurants per tal que el gos no tingui pistes a l'hora de buscar.

La socialització. «El gos policia ha de tenir caràcter però no ser agressiu», remarca Damià, de la unitat de drogues. Per a la socialització del gos es realitzen exercicis tant amb altres gossos com portant-los i entrentant-los en llocs públics com escoles, parcs, aparcaments, centres comercials, places, etc.

L'elecció de la raça. Tot i que s'acostuma a utilitzar més el pastor alemany per la noblesa que té a l'hora d'aprendre però no importa el tipus de gos mentre que li agradi jugar. En el cas dels gossos de rescat, s'utilitza habitualment el pastor belga «perquè és un gos de gran vitalitat, de perfecta construcció, i d'excel·lents aptituds per al treball», comenta Rafa.

La vida laboral. Els gos comença a entrenar-se a partir de l'any i l'any i mig perquè encara té el joc del cadell i la maduresa de l'adult per poder treballar i ensenyar-lo. Un ensinistrament inicial pot durar un parell de mesos perquè, per exemple, «en el cas dels explosius es comença amb un, però després existeix una gran varietat que se'ls ha d'introduir», especifica Francisco. L'edat límit de treball d'un gos acostuma a ser els 8 anys, tot i que dependrà del gos i del tipus de missions.

passa a pàgina 2 ➞

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLÓGUE INTERNACIONAL F.C.I. I LA R.S.C.E.

La Mascota

Unes 150 persones participen al dinar a favor dels gossos del Bú Bup Parc

L. Marín, Girona

Més de 150 persones van participar el passat diumenge en el «dinar campestre» organitzat pel centre Bú Bup Parc de la Bisbal d'Empordà. La jornada solidària també va comptar amb diferents activitats relacionades amb els gossos, com passejades, rifes de material o tallers de pintura per als més petits. Tot plegat, per aconseguir fons per als tractaments veterinaris que necessiten els animals que recull aquest centre.

Els organitzadors van valorar molt positivament la jornada, que va aplegar una setantena de persones més que la primera edició, celebrada l'any passat. «El centre va començar a funcionar a ple rendiment ara fa aproximadament un any i mig. Encara no tenim una gran difusió i costa que la gent participi en aquestes jornades, però a poc a poc aconseguim arribar a més persones i conscienciar els ciutadans de la importància de tenir cura dels animals», asseguren des del Bú Bup Parc.

El dinar va ser l'acte central de la jornada. L'organització va decidir realitzar una mena de bufet lliure amb menjar cuinat per un restaurant del municipi. A més, també es van fer rifes i es va instal·lar un estand per vendre objectes cedits pels col·laboradors. En total, es van recaptar uns 1.700 euros, dels quals, després de despeses, uns 900 aniran destinats íntegrament a atenció veterinària per als gossos del Bú Bup Parc.

Diumenge no es van realitzar adopcions perquè la majoria d'assistents són socis, padrins, voluntaris o adoptants, però una família va aprofitar per obtenir un ca que ja feia dies que anava a visitar. «No era el moment per practicar adopcions, però sí que aquestes jornades serveixen per donar a conèixer les actuacions i perquè els gossos es familiaritzin amb la gent», expliquen. «És

El centre d'acollida d'animals de la Bisbal de l'Empordà organitza una jornada solidària per recaptar diners per a les atencions veterinaris i per conscienciar les persones de la importància de tenir cura dels cans i recordar que són éssers vius que requereixen atencions

MARC MARTÍ

DINAR. Els participants van poder gaudir d'un bufet lliure mentre passejaven els gossos.

MARC MARTÍ

PROTAGONISTES. Els cans van ser les estrelles de la jornada.

molt difícil portar a terme una defensa dels animals quan els recursos són limitats i les persones no hi donen importància», comenten des del refugi, afegint, no obstant això, que «de mica en mica es va extenent la nostra feina i es va conscienciant la població de la necessitat de cuidar les mascotes que es tenen a casa, de no abandonar els animals ni maltractar-los ni mantenir-los lligats tota la vida».

Bú Bup Parc és un centre que forma part de la xarxa que té la Fundació Altarriba i que lluita per canviar la imatge de les gosses com a indret on els animals es troben en situació precària, sense atencions ni condicions favorables. «Nosaltres vam nèixer amb la intenció de crear un centre diferent de les típiques gosses, oferim un espai per als gossos on tinguin llibertat per moure's i ajudem a altres centres», recorden.

Després d'un pacte amb l'Ajuntament de la Bisbal per a la cessió dels terrenys, el Bú Bup Parc es va encarregar de la recollida d'animals abandonats al municipi o gossos rescatats de maltractaments. També busquen la socialització d'aquests animals per tal que perdin la por i es puguin reintroduir a la societat, i l'educació bàsica perquè siguin acceptats pels humans.

A més, per aconseguir aquesta socialització, Bú Bup Parc obre les portes a socis, col·laboradors i al públic en general perquè visiti les instal·lacions i s'acosti als gossos, hi jugui o els tregui a passejar, de manera que s'aconsegueixi un doble objectiu: l'educació dels animals i, sobretot, la de les persones.

La jornada de diumenge va incloure també rifes solidàries, venda d'objectes i tallers de pintura per als petits

El refugi obre les portes al públic general perquè s'apropi i conegui els animals als quals s'ajuda a socialitzar

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

«El món del gos és com una gran família»

L'Associació Canina La Selva ofereix un espai per compartir activitats i esport entre les persones i els gossos

CARLES COLOMER

ASSOCIACIÓ CANINA LA SELVA. Alguns dels cinquanta socis que té actualment el centre dedicat a l'educació i a l'ensinistrament de gossos. Tenen la seu a Santa Coloma de Farners.

L. Marín, Santa Coloma de Farners
L'Associació Canina La Selva és més que una agrupació dedicada a l'ensinistrament i a l'entrenament dels gossos. És una «*família*» que cada any es fa més gran des que en fa 13 es va crear a partir de la iniciativa d'un grup d'amics que buscaven un espai per ensenyar i jugar amb els seus gossos. Va ser l'any 1997 quan l'associació va ser «*legalitzada*». La mitjana actual és de cinquanta socis anuals, alguns dels quals hi són des que es va inaugurar el centre i d'altres que es van renovant cada any.

L'associació divideix les seves activitats bàsicament en dues branques. La primera, l'obediència bàsica dels gossos per educar-los per conviure en societat. La segona, l'*agility*, que ha portat alguns dels socis a competir en l'àmbit estatal i, fins i tot, internacional. També hi ha un petit grup que es dedica a la recerca i col·labora amb els Bombers de Santa Coloma.

«El nostre objectiu amb l'obediència, que nosaltres l'aconse-

CARLES COLOMER

AGILITY. Uns onze socis del Club Caní competeixen en proves catalanes o estatals.

guim amb insistència i perícia, és per tenir un gos educat per passejar per la ciutat: que el gos cregui, que et vagi al costat, que s'assegui, que es pari quan l'amo es para sense necessitat de donar-li una ordre...», explica Salvi Figueras, un dels membres fun-

dadors de l'associació. El temps per educar un gos depèn molt «de l'actitud de l'amo», encara que la mitjana se situa al voltant dels dos mesos.

Respecte a l'*agility*, «hi ha gent que simplement ho fa per fer exercici amb el gos i d'altres que

ho enfoquen més de cara a les competicions», matisen. A més de fer exercici, l'*agility* serveix per educar el gos i ensenyar-los direccionalitat i que cregui.

El Club Caní La Selva, representació de l'associació en les competicions d'*agility*, està ac-

tualment inscrit en diversos organismes per anar a competir, com l'UCECA, que organitza una lliga i el campionat de Catalunya. A més estan afiliats a la UCA, que porta les competicions en l'àmbit estatal. De la cinquantena de socis que té l'associació, actualment onze participen en competicions.

«Els gossos mecanitzen els obstacles i memoritzen el número i les formes», comenten els socis, que recorden divertits com en un principi ells comptaven només 10 obstacles i «quan vam anar a competir i els gossos es van trobar que n'hi havia 12, quan feien els 10 que tenien comptabilitzats sortien de la pista».

La mateixa Associació Canina La Selva organitza dues proves d'*agility* cada any. Però a banda de l'educació i l'*agility*, els socis destaquen que s'organitzen moltes altres activitats, com trobades amb altres clubs, intercanvi de coneixements, exhibicions, festes populars... Tot per conèixer el món del gos i la manera com compartir el temps amb les mascotes.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

On hi ha gats , no hi ha rates
Donde hay gatos , no hay ratas

ALPHA
Y MICKY

GRISY

FÉLIX

CALCETINES

COCO

MICKY

Y 20 GATOS MAS

AJUDA PELS GATS DE LA PLATJA DE BLANES
AYUDA PARA LOS GATOS DE LA PLAYA DE BLANES

Adopta'ns
Adoptanos

ESTERILITZACIONS - VACUNES - MENJAR
ESTERILIZACIONES - VACUNAS - COMIDA

ASSOC ALPHA I GATS
PROTECTORA GATS DE LA PLATJA
17300 BLANES - Girona
WF: 0 - 17046296

GUARDIOLES. Alpha i Gats» ha col·locat en molts establiments de Blanes urnes per dipositar donatius que van destinats al menjar o les necessitats mèdiques dels felins del municipi.

Una associació defensa els gats de la platja

Alpha i Gats és una entitat que cuida, alimenta i protegeix els felins que viuen a les platges i els carrers de Blanes

L. Marín, Blanes
Alpha i Gats és una associació de defensa dels animals en general i dels gats en particular, que ha posat en marxa aquest mateix any Cristina Duyf i que té cura dels felins que viuen a les platges i els carrers de Blanes. Duyf, que ja era membre de l'antiga Protectora d'Animals del municipi, va començar el projecte amb unes amigues que la van ajudar a oficialitzar l'associació i amb el temps ha aconseguit que l'Ajuntament de Blanes s'hi involucri i destini diners a l'esterilització i l'alimentació dels gats –proporciona vint quilograms de pinso cada sis setmanes.

Un dels principals objectius d'Alpha i Gats és, després de tenir cuidats i ben alimentats els felins, esterilitzar-los i crear colònies controlades per tal d'evitar que proliferin. «*Si reduïm la quantitat d'animals i evitem que tinguin moltes cries, reduïrem els problemes que viuen aquests animals i aconseguirem que estiguin en bona harmonia amb la gent de Blanes*», explica la presidenta de l'Asso-

CUIDATS. Duyf cuida dues colònies de gats a la platja i els porta menjar i aigua cada dia.

ciació, Cristina Duyf.

Però Duyf i els seus col·laboradors tenen més feina perquè els animals sense propietari pateixen maltractaments per part dels adolescents, la mainada o la gent del municipi i els tu-

ristes que no respecten els animals o que creuen que «*són bruts*». Entre d'altres agressions, els felins que han arribat a mans de l'Associació han patit trencament de malucs per cops, cremades per jocs amb

petards, pèrdua de pell per enganxines, etc. «*En aquest cas és molt important l'educació i el respecte*», declara Duyf, qui afegeix que «*es pot conviure bé amb els gats perquè a més ens ajuden a tenir els carrers buits de rates*».

A més, segons la presidenta d'Alpha i Gats, «*els animals també fan goig a la platja i ajuden a ensenyar petits i grans què és la convivència*».

Duyf insisteix molt que el respecte pels animals és qüestió d'educació i posa èmfasi en la necessitat que els nens s'adonin que el maltractament és cruel. Recorda també que la revetlla de Sant Joan, que és aquest dissabte, acostuma a ser una diada molt dura per als gats de la platja de Blanes ja que els joves es diverteixen posant petards al costat dels animals fins i tot a sobre.

Per portar a terme el seu projecte, Cristina Duyf ha hagut d'invertir molt de temps i diners propis, però també compta amb l'ajuda de l'Ajuntament, que intenta millorar la seva política amb els animals, i amb els veïns i visitants de Blanes, que col·laboren a través de les guardioles que hi ha col·locades als establiments comercials del municipi i que han fet possible les intervencions per curar els animals ferits i per esterilitzar i controlar les colònies de gats.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)
Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52
www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

La Mascota

Un nou concepte de «guarderia»

«Som una empresa jove que intentem aprendre cada dia i millorar en benefici dels gossos». D'aquesta manera es defineixen els responsables del Centre Caní de Pals, una residència per a gossos que busca ser «diferent» a la majoria

L. Marín, Pals

El Centre Caní de Pals és una «guarderia» per a gossos que busca marcar diferències per aconseguir centres més adaptats a les necessitats reals dels animals, on estiguin còmodes i ben cuidats, tinguin espai per córrer i jugar i «puguin fer amics». Els responsables del Centre asseguren que la seva voluntat no és ser simplement millors per atraure més clients, sinó «anar per davant per buscar qualitat que repercuteixi en el benestar dels animals i si pot ser aconseguir que la resta de centres es preocupin per això també».

El responsable, Andrés Manzano, és un professional «apassionat pel món dels gossos», i això es tradueix en un espai ideal per a les mascotes. Ampli, net, segur i, sobretot, ideal per fer amics perquè els gossos, a més dels cuidadors, tenen la possibilitat de compartir jocs amb altres cans. Manzano explica que, abans de quedar-se amb els gossos es fa una adaptació. «Els propietaris porten els gossos aquí uns dies abans de deixar-los i els deixen jugar i inspeccionar. D'aquesta manera, quan els cans han de passar una temporada més llarga aquí no s'estranyen ni es queden amb el dubte de saber si tornaran a buscar-los», afegeix.

Un cop a la «guarderia», els gossos tenen una caseta individual amb «terrassa» de deu me-

CENTRE CANÍ DE PALS. Els gossos disposen d'àmplies instal·lacions tant per dormir com per moure's i jugar durant tot el dia.

MARC MARTÍ

MARC MARTÍ

LA PISCINA. És un dels pocs centres que la posa a disposició dels cans.

tres quadrats i jardins amb piscina on passen tot el dia. «Si són sociables se'ls col·loca en espais amb altres gossos perquè puguin

jugar tots junts, sinó, els portem en els espais on també poden correr i jugar però sense tenir contacte amb els altres animals», ex-

plica Manzano, qui afegeix que això ajuda a la socialització dels animals.

El més important per aquests professionals, és trencar amb la idea que els gossos estiguin tancats en gàbies. «Volem tenir un espai on nosaltres mateixos deixariem els nostres animals, on tinguin espai per córrer i no estiguin tancats en una gàbia de dos metres quadrats», comenten. Eviten la paraula «lux» perquè per a ells el seu centre és «el més normal o el que nosaltres considerem que hauria de ser normal».

Tot i que ja fa cinc anys que es dediquen en el negoci de la residència d'animals, fa just un any que es van conformar com a Centre Caní de Pals, canviant d'aquesta manera la seva filosofia i intentant aixecar un negoci diferent que sigui «cada dia mi-

llor». El seu treball diari i les seves ganes de millorar es noten en els resultats, ja que els clients són cada vegada més i, a més, d'arreu d'Espanya i també de fora. «Tenim gossos que venen de Barcelona sobretot, però també de Madrid, de Bilbao o de Mònaco», recorden. Però la millor garantia per a ells és «veure com els gossos arriben contents i tornen perquè han disfrutat i han estat a gust».

El grup el completa l'Arnau, que a més de cuidar i jugar amb els gossos, fa també, junt amb Andreu Manzano, d'ensinistrador. El Centre Caní de Pals completa la seva oferta amb classes d'ensinistrament. Asseguren que moltes vegades «és més complicat ensenyar a l'amo que al gos» i que les formes i el temps depèn del gos i del propietari.

Selecció Canina El Prat

CENTRE DE REPRODUCCIÓ CRIEM I VENEM 378 RACES OFICIALS

Ctra. de Girona a Olot, km. 23 • Banyoles, 6 - SERINYÀ (Girona)

Tel. 972 59 30 00 - Mòbil 629 63 89 52

www.caninaprat.tk

Obert tardes

NUCLI ZOOLÒGIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AMB EL NÚM. G.2300019
RECONEGUT AFIXE PER LA FEDERACIÓ CYNOLOGIQUE INTERNACIONAL F.C.I. i LA R.S.C.E.

El centre d'Altarriba acull animals abandonats amb històries pròpies de contes de terror

L. Marín, Girona

El «Refugio Familiar» de la Fundació Altarriba a les comarques gironines acull una setantena d'animals, la majoria d'ells provinents de casos d'abandonament que a més van registrar maltractaments físics o psicològics. Històries pròpies dels pitjors malsons o de contes de terror però que en els casos d'aquests animals es converteixen en fets reals que haurien de remoure la consciència dels ciutadans.

Com en totes les protectores, els gossos que arriben al refugi són abandonats, encara que el que té la fortuna d'entrar en aquest centre no és perquè li busquin una altra família, sinó per quedar-s'hi. Aquí li donen una nova vida que intenta compensar, en part, els danys patits anteriorment. I ho aconsegueixen amb excel·lents resultats ja que els animals es troben feliços i tranquils en un paratge idíl·lic.

Cada animal té la seva pròpia història. Com la de Metro, que va ser llançat pel seu propietari a les vies del metro de Barcelona d'una puntada de peu el 6 de juliol de 2001. Tenia llavors uns dos anys i el seu rescat va obligar a paralitzar dues línies de metro durant tres hores; fet molt criticat per algunes persones.

Hi ha molts gossos que van ser abandonats per ser vells, alguns fins i tot cecs o amb problemes de mobilitat. Aquests acostumen a dormir a la cuina i tenen una mitjana de 15 anys. Hi ha un altre gos amb una història peculiar, un trauma molt difícil de superar. Tant que fins i tot encara costa apropar-se a ell per la por que li fan les persones i els altres animals. Els cuidadors expliquen que aquest ca havia estat maltractat en la seva antiga llar.

El cas dels gats és similar. Viuen a la planta de dalt de la masia, encara que molts han trobat la manera per sortir i passejar pel camp i altres surten per passar l'estona amb els gossos, ja sigui per dormir o per discutir per la propietat d'un dolç.

Al refugi també hi ha maputes. El primer a arribar va ser Panchito, que vivia en una peixera en una botiga. Campanilla va arribar després procedent d'una gàbia en què vivia sola i d'on només la treien per punxar-la. Ara tenen el seu propi espai amb casetes i arbres per jugar.

ANIOL RESCLOSA

ESPAI. Els animals tenen molt de terreny per moure's en llibertat.

ANIOL RESCLOSA

CUIDATS. Una col·laboradora respatlla un gat del refugi.

ANIOL RESCLOSA

DESCANS. Els gats aprofiten la terrassa per estirar-se.

ANIOL RESCLOSA

METRO. Va ser recollit quan voltava per les línies de metro de Barcelona.

ANIOL RESCLOSA

MASIA. Els animals volten per la casa pendent del que passa al voltant.

ANIOL RESCLOSA

IDÍL·LIC. La masia i els animals donen una imatge extraordinària a la zona.

Si te'l trobes, truca al 112

www.cram.es

La Mascota

ANIOL RESCLOSA

UNA MASIA ENMIG DE LA NATURA. Luis Luque, el director de la Fundació Altarriba, i Glòria Casas, fundadora i presidenta del Patronat, al Refugio amb alguns dels gossos que hi viuen.

Una «llar» per conviure en família

L. Marín, Girona
El Refugio Familiar no és una protectora qualsevol. Res en ell fa recordar un refugi per animals. En ell no hi ha ni gàbies ni zones tancades. I en canvi, els animals poden gaudir d'una masia tota per a ells amb una àmplia zona verda, bosc i fins i tot una bassa per poder-se banyar. El Refugio Familiar tampoc funciona com altres protectores. No recull animals directament del carrer ni té gossos o gats en adopció. L'animal que arriba a aquest centre és per quedar-se per sempre.

La Fundació Altarriba va detectar en el moment de fundar-se que hi havia la necessitat de tenir un centre on es poguessin

El Refugio Familiar no és una protectora convencional. No recull ni dona animals en adopció. El que entra al centre s'hi queda per compensar així els danys que han patit anteriorment

destinar aquells animals que, per la seva situació, no podrien ser reintroduïts en una família. Les circumstàncies en què van arribar són doloroses, tràgiques en molts casos, ja que hi ha animals que són molt vells, que estan cecs o que tenen traumes pels constants maltractaments que van patir.

Situat a la zona protegida del Massís de Cadiretes, a Girona, el Refugio Familiar consta d'una antiga masia restaurada de dues

plantes i de sis hectàrees totalment tancades. Glòria Casas, fundadora de la Fundació Altarriba i presidenta del Patronat és qui porta el centre i hi dedica les 24 hores del dia. Ella, amb l'ajuda d'alguns col·laboradors o voluntaris, prepara el menjar, medica, vigila, porta els animals al veterinari i controla que tot estigui en ordre i no hi hagi conflictes entre els animals. En definitiva, intenta compensar els animals del dany que han patit.

A el Refugio Familiar hi viuen uns setanta animals entre gossos i gats, a més de tres maputxes, un grup de gallines i una nodrida família d'ànecs salvatges que va arribar en l'última escala migratòria i s'hi van quedar en veure que a la zona s'estava bé i que a més hi havia qui els donava de menjar.

Els animals conviuen tots més o menys en harmonia. No obstant, per controlar els possibles enfrontaments que es po-

drien donar, hi ha dos grups de gossos separats de la resta, cada un amb el seu propi espai per moure's, tot i que també surten més d'un cop al dia.

Els maputxes, portats al refugi després de patir maltractaments i de viure en petites gàbies, tenen habilitats un espai amb casetes i arbres pels quals es poden moure, jugar i menjar amb llibertat. Les gallines també tenen el seu propi espai tancat i els ànecs s'han establert en un dels llacs que hi ha dins de les instal·lacions. I a més de menjar i un extraordinari espai per viure, els animals compten amb el que és potser el més important, l'estima i la cura de les persones que conviuen amb ells.

ARA EL SÍNDIC MÉS A PROP

Pots contactar amb el Síndic directament des de Girona i Figueres per mitjà d'un servei de videoconferència.

Si vols presentar una queixa de les administracions i els serveis públics, telefona al **900 124 124** i t'explicarem com fer-ho. És molt senzill.

Síndic de Greuges de Catalunya
www.sindic.cat

